

Recep Turcalı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.09.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Recep Turcalı

OTOBİYOGRAFI

Hayatta herkesin bir hikâyesi vardır.

MUĞLA'NIN FETHİYE İLÇESİNDE DOĞDU. AİLESİNİN İZMİR'E GÖÇ ETMESİNDEN SONRA, İLK ORTA VE LİSE ÖĞRENİMLERİNİ İZMİR'DE TAMAMLADI. DAHA SONRA T.Ü. MİMARLIK FAKÜLTESİNİN, ÇOK SEVDİĞİ MİMARLIK BÖLÜMÜNÜ 1988 YILINDA BİTİRDİ.

" SONRASI, YOSUN TUTMAYAN UZUN BİR YOLCULUK "

HEPİMİZİN GEÇMİŞTE YAZDIĞI ANILAR, GÜNLÜKLER, ŞİİRLER VARDIR.

BİRÇOĞUMUZ BUNLARI BİR HAZİNE GİBİ SAKLAMISIZDIR. BEN ONLARI SAKLAMAK YERİNE PAYLAŞMAK İSTEDİM.

İÇİNDE SEVGİNİN AZALDIĞI DÜNYAMIZDA, KÜÇÜK BİR SU BİRİKİNTİSİ BENİMKİSİ.

YÜREĞİNİZ ISLANSA DA SAKIN KORKMAYIN.

AVUÇLARINIZDAKİ SEVGİNİZİ SAKLAMAK YERİNE, ONU HERKESLE PAYLAŞABİLİRSİNİZ.

GEÇMİŞ ANILARIMI MEKTUP VE ŞİİR TADINDA, İÇİMDEN GELDİĞİ GİBİ YAZMAYA BAŞLADIM.

BAZEN YAŞADIĞIM BAZEN DE OLMASINI İSTEDİĞİM EVRENSEL BİR YOLCULUK BENİMKİSİ.

HADİ HEP BİRLİKTE SEVGİ İÇİN, ŞİZ DE KİLİTLİ ŞANDIKTA SAKLI ANILARINIZI ŞİİRLERİNİZİ BİR İZİNİZ, İZİMİZ, BİR UMUDUMUZ OLSUN BU HAYATTA DİYİ, PAYLAŞIN...

A Acayip Disko

AACAYİP DİSKO (Hop Hop Disko Topu)

Oo oo oo...

Gece bizim, ritim bizde...

Sen gelince şehir neon giyer üstüne,
Kaldırımlar eğilir adımının gücüne.
Bir bakışın lunapark döndürür içimi,
Kalbim elinde patlamaya hazır şimdi.
Rüzgâr bile saçlarında yön değiştiriyor,
Ay utancından buluta saklanıyor.
Sen geçince sokaklar şarkı yazıyor,
Bu şehir seninle yeniden doğuyor.

Yaklaş biraz, dünya şaşırsın,
Kalbim ritmine karışsın.
Bir an yeter, her şey değişir,
Bu gece bizden konuşulsun!

Aacayip, hop hop disko topu!
Kalbim senle dönüyor dolu dolu!
Gece yanar, şehir olur sahne,
Biz gülersek sabah olur yine!
Aacayip, hop hop disko topu!
Işığınla parlar bütün sokak yolu!
Eller havaya, ritim yakar bizi,
Sen oynarsan dünya duyar bizi!

Dudakların yaz mevsimi gibi değişiyor,
Bir dokunuşun bütün iklimi değiştiriyor.
Sokak lambaları bile dans ediyor,
Sen gülünce zaman geri dönmüyor.
Kalbim neon, sokaklar sahne,
Sen başrolde, dünya sahne.
Bir kahkahan bütün geceyi taşır,
Aşk dediğin şey senle başlar.

Oo oo oo...

Kalbim disko, sen kraliçe...

Aacayip bu gece!

Aacayip, hop hop disko topu!
Bu gece ritim doldu ruhumu!
Eller havaya, dünya dönsün,
Biz oynarsak yıldızlar düşsün!
Hop hop...
Aacayip...
Bu gece biz yazdık tarihi...

Recep Turcalı

Annem Bir Melekti

Annem Bir Melekti

Her bayram içimde yalnızlık başlar
Sen gideli aynı türkü, hep tekrar
Annem,

Yalnızım şimdi, yıldızlar gibi gökte,
Karanlık içimde, aynı kederde,
Babam güneşim.

Ne acı annesiz babasız kalmak,
Boşlukta hisseder insan kendini.
Yalnızlığın gölgesinde, karanlıkta...
Gözyaşım bana bakar, nefesim daralır.

Ne acı annesiz babasız kalmak,
Boşlukta hisseder insan kendini.
Yalnızlığın gölgesinde, karanlıkta...
Gözyaşım bana bakar, nefesim daralır.

Karaağaç'ta yalnızsın şimdi, kimse yok.
Babam diğer mezarlıkta şanslı en azından.
Kızı, damadı orada.
Ama sen, sen yalnızsın.

Bekle beni anne, geleceğim yanına,
Yalnız olmayacaksın artık, yan yana.
O gün yakın, belki çok yakın.
Bu dünyada iş kalmadı sanki.

Umut yok, çaresizlik...
Haksızlıklar, savaşlar hiç bitmiyor.
Çocuklar ölüyor, anneler feryat ediyor.
Rabbim, yardım et.
Ramazan yaklaşıyor annem.

Recep Turcalı

Bazen hayat yeniden başlar

Bazen anılar toplanır,
Bazen umutlar yeşerir...
Bazen gülersin hayata,
Bazen içinden sessizce tükenirsin...
Bakmazsın artık geçmişine,
Silmek istersin her şeyi...
Bazen gecelerle birlikte,
Yüreğin ıslanır gizlice...

Bazen hayat yeniden başlar,
Küllerinden doğar insan...
Ne yaşandıysa anılarda,
İnsan unutmuyor geçmişini...
Bazen bir şarkı susturur,
İçinde büyüyen acını...
Bunu en çok gecelerde,
Yalnız kalanlar anlar...

Yeniden doğmak için,
Düşlerinde saklarsın kendini...
Belki bir gün anlarsın,
Neden bu gidişler, bu dönüşler...
Her şey anılarda gizlidir,
Her suskunluk iz bırakır...
Giderim buralardan bir gün,
Kendimi yeniden bulmak için...

Bazen hayat yeniden başlar,
Küllerinden doğar insan...
Ne yaşandıysa anılarda,
İnsan unutmuyor geçmişini...
Bazen bir şarkı susturur,
İçinde büyüyen acını...
Bunu en çok gecelerde,
Yalnız kalanlar anlar...

Sen bilemezsin...
Kim neyi içine gömdü...
Sen bilemezsin...
Kim kaç gece susup büyüdü...
Bir yara vardır insanın içinde,
Ne zaman geçse yeniden sızlar...
Bazı acılar ölmezmiş,
Sadece sessizce saklanır...

Bazen hayat yeniden başlar...
Ama insan,
En çok da unutamadıklarıyla yaşar...

Recep Turcalı

Bilemezdim

BİLEMEZDİM

Bilemezdim be... heey bilemezdim...

Bilemezdim be kız, böyle yakar bakışın,
Bir baktın mı dağıtır aklımı başımı...
Bilemezdim be yar, bu kadar sarar saçın,
Dokunsam yanarım vallah içim dışım...

Yandın... yandın...
Aman aman içim daralır,
Kalbim sana çarpar...
çarpar... çarpar...
Adını duysam bile be,
İçim hop eder atar...

Bilemezdim böyle yanmayı be! (hey!)
yanmayı...
Bilemezdim sana kanmayı be!
kanmayı...
Aklım sende, gönlüm sende...
sende...
Neredesin be söyle şimdi!
neredesiiin...

Sokak sokak dolanırım be, deli gönlüm,
Her köşede seni arar bu garip gönlüm...
Bir gülüşün yeter bana, gel be yeter,
Sensiz geçen günler bana dert üstüne dert...

Gel gari...
ahh aman... oy oy...
Bilemezdim böyle yanmayı be! (hey!)
yanmayı...
Aklım sende, gönlüm sende...
Gel yanıma be, yakma beni,
Bu sevda öldürür adamı...
aman...

Bir dokunsan diner içim,
Sensiz olmaz bu hayatım...
Bilemezdim böyle yanmayı be! (HEY!)
Bilemezdim!
Aklım sende, gönlüm sende...
Neredesin be söyle şimdi!
neredesin...

Recep Turcalı

Bir ocuęun Duası / Gazze'nin ığlığı

Bir ocuęun Duası / Gazze'nin ığlığı

On üümdeyim, bir kırık kuşum,
Açlıkta kum yedim, kanatsız uçtum.
Bir gün daha isterdim aslında,
Ama dünya gözlerini taşla kapadı bana.

"Anne, neredesin?" diye sorarım gecelere,
Cevabın gömülü, enkazın mezar sessizliğinde.
Omzumda koca bir gökyüzü,
Karanlık, bedenime zincir gibi çöktü.

Ben ölmek istemem, yaşamak isterim,
Ama nefesim dar, dualarım kıvılcım.
Karanlıkta kayıp bir fenerim,
Bir ışık, bir umut ararım.

Hayalim vardı: top sesiydi kahkaha,
Şimdi gökten düşen her şey bomba.
Oyuncağımanın yanına düştü kurşun,
Ve çocukluğum sustu o anda.

Dünya sağır, kulakları taş,
Çocuklar aç, bebekler yas.
"İnsanlık nerede?" diye fısıldarım,
Sessizlik, kalbimi cam gibi çatlatır.

Allah'ım, yalnızım...
Nefesimden bir dua yarat bana.
Gazze yanıyor, dünya buz kesmiş,
Ama ben, küllerde filizlenen çiçeğim.

Ben yaşamak isterim yarınlarda,
Kardeşlerimle oyun kokan sokaklarda.
Ben ölmek istemem,
Umuda sarılıp direnir kalbim hâlâ.

Recep Turcalı

Bu Gece Gel (doğum Günü)

BU GECE GEL (DOĞUM GÜNÜ)

Doğum günün kutlu olsun
Yaktım bu gece mumları
Bekliyorum seni...

Biliyorum gelmeyeceksin
Biliyorum görmeyeceksin beni
Affetmedin mi? Hala neden? Neden?
Yıllar geçti üstünden
Kaç bahar geçti ömrümden

Bekledim seni
Yağmurlu bir akşamda gelirsin diye
Mumları yaktım bu gece
Ama gelmedin
Gelmek istedin belki
Bekliyorum
Yüreğim acıyor bu gece
Neden? Oldu böyle

Neler söyledik birbirimize
Acı sözlerin kalbimizde
Biliyorum gelmeyeceksin
Biliyorum görmeyeceksin beni
Hala affetmedin mi?

Hala seni düşlerimde saklıyorum
Hala seni çok seviyorum
Sonbahar gitmeden
Yağmurlar yağmadan gel bu gece

Kaç yıl geçti bilmiyorum
Kaç Sonbahar akşamları
Yağmurlu bir geceydi seni öptüğüm
Her nefesinde aldığım nefestin bu gece

Gel bu gece
Sonbahar gitmeden, yağmur yağmadan gel bu gece
Bu gece gel, bu gece...

Recep Turcalı

Bu Savaş Değil Zulüm (gazze'nin Çığlığı)

BU SAVAŞ DEĞİL ZULÜM

Anneciğim parçalandın mı?
Gözlerindeki nur söndü mü?
Büyümeden toprağa düşen,
Bir gül kadar taze ölüm...

Ot topluyor aç analar,
Dünya sağır, vicdanlar kör!
Gazze'nin kanayan yarası,
Tükenmiyor bu kara öfke!

Bu SAVAŞ değil, ZULÜM!
Açlıktan bebekler ölüyor
İnsanlık nerede?
Gazze yanarken kimse yanmıyor!

"Annem nerede?" diyen ses,
Enkaz altında donup kaldı...
Kundaklara isabet eden,
İnsanlığımızı vurdu!

Demokrasi palyaçoları,
Katliama gülüyorlar!
Ama unutma zalimler,
Bir gün hesap verecekler

Bu SAVAŞ değil, ZULÜM!
Açlıktan bebekler ölüyor
İslam dünyası nerede?
Gazze yanarken kimse yanmıyor!

Kum yiyen çocuklar...
Gökteki bulutlara soruyorlar:
"Allah'ım... Senden başka..."
"Kimimiz var?"

BU SOYKIRIM! ŞAHİTLERİZ!
Her ölümle yüreğimiz sızlıyor!
Gazze düşmez! Filistin ölmez!
Zulüm elbet biter, bir gün

Enkaz altında... uyuyor...
Çocuklar...

Recep Turcalı

Bu Savaş Değil, Zulüm / Gazze Yanıyor

Bu Savaş Değil, Zulüm / Gazze Yanıyor

Anneciğim parçalandın mı?
Gözlerindeki nur söndü mü?
Büyümeden toprağa düşen,
Bir gül kadar taze ölüm...

Ot topluyor aç analar,
Dünya sağır, vicdanlar kör!
Gazze'nin kanayan yarası,
Tükenmiyor bu kara öfke!

Bu SAVAŞ değil, ZULÜM!
Açlıktan bebekler ölüyor
İnsanlık nerede?
Gazze yanarken kimse yanmıyor!

"Annem nerede?" diyen ses,
Enkaz altında donup kaldı...
Kundaklara isabet eden,
İnsanlığımızı vurdu!

Demokrasi palyaçoları,
Katliama gülüyorlar!
Ama unutma zalimler,
Bir gün hesap verecekler

Bu SAVAŞ değil, ZULÜM!
Açlıktan bebekler ölüyor
İslam dünyası nerede?
Gazze yanarken kimse yanmıyor!

Kum yiyen çocuklar...
Gökteki bulutlara soruyorlar:
"Allah'ım... Senden başka..."
"Kimimiz var?"

KANAYAN TOPRAK! ŞAHİTLERİZ!
Her ölümle yüreğimiz sızlıyor!
Gazze düşmez! Filistin ölmez!
Zulüm elbet biter, bir gün

Enkaz altında... uyuyor...
Çocuklar...

Recep Turcalı

Çoban Yıldızı (Bir Günlük Özlem)

Sen oradasın, ben buradayım,
Aynı göğe bakıp uzak diyarlarda.
Bulutlar pusuya yatmış gökyüzünde,
Çoban yıldızı yalnız parlar gecelerde.

Sisli hava, siluetin kayıp,
Mesafeler mühür vurmuş kavuşmaya.
Eller tetikte, bekliyorum sessizce,
Gecenin nabızı atıyor içimde.

Aslında düşman yok, içimizde hasret var,
Ben, sen, masumlar, özlemle yanar.
Yüreğimizde taşıdığımız bu yangın,
Tetikteki ellerin sebebi bu acı.

Seni öyle çok özledim ki hasretim,
Bir günlük kavuşma, tek dileğim.
Hasretim dinsin, zaman durup dinlensin,
Bir an olsun, yanımda ol yeter.

Bu ayrılık ne zaman bitecek?
Bu bekleyiş ne zaman sona erecek?
Hasret yüreğimizi sessizce yakıyor,
Kavuşma umuduyla ayakta duruyoruz.

Aslında düşman yok, içimizde hasret var,
Ben, sen, masumlar, özlemle yanar.
Yüreğimizde taşıdığımız bu yangın,
Kader olur, titrer...
tetikteki parmak.

Bir günlük...
Bir günlük...
Hasretim...

Recep Turcalı

Dağın Aynası

DAĞIN AYNASI

İnsanları tanımak mı istiyorsun?
Götür onları dağa...
Dağ, maskeleri sevmez.
Rüzgâr çarptıkça dökülür boyalar,
Sessizlikte yankılanır gerçek sesler.

Ateş sönünce anlarsın,
Kim ışıkmış, kim gölge...
Kim dost, kim sadece kalabalık.

Orada, doğa sorar sorusunu:
"Kendini bile tanıyor musun?"

Rüzgârın uğultusu, taşların sessizliği,
Yıldızların altında, gerçekler belirir.
Maskeler düşer, roller kaybolur,
İnsan çıplak kalır, doğanın önünde.

Dağdan indiğinde anlayacaksın,
Gerçekten tanıyıp tanımadığını.
Belki de o zaman fark edeceksin,
Onları hiç tanımadığını...

Zirvede yankılanan sözler, vadide kaybolur,
Gerçek yüzler sis perdesinden görünür.
Yapay gülüşler, yerini gözyaşına bırakır,
Dağ, insanı soyunur, ruhunu açığa çıkarır.

Dağdan indiğinde anlayacaksın,
Gerçekten tanıyıp tanımadığını!
Belki de o zaman fark edeceksin,
Onları hiç tanımadığını...

Her yüz, bir maske takar şehirde,
Her kelime, bir yankı olur dağda.
Belki de tanımak dediğin şey,
Sadece kendi gölgende saklıdır...

Dağdan indiğinde anlayacaksın,
Gerçekten tanıyıp tanımadığını!
Ve belki o an fark edeceksin,
Kendini bile tanımadığını...

Hiç tanımadığını...
Belki de kendini bile...

Recep Turcalı

Dalga dalga (al beni yanına)

DALGA DALGA
(AL BENİ KIYINA)

(Hey... Hey...)
Bir adım yaklaş...
Gece yeni başlıyor...
Dalga bizi çağırıyor...

Gün indi usulca kıyıya,
Güneş düştü saçlarına.
Göz göze geldik bir anda,
Başladı aşk o anda.

Rüzgâr sardı ikimizi,
Deniz duydu sesimizi.
Hiç konuşmadan anladık,
Kalpler yazdı sevgimizi.

Bir geldi, korkumu aldı...
Bir geçti, elini tuttu...
Kıyıya her dokunduğunda,
Kalbimi sana bıraktı...

Dalga dalga, al beni kıyına
Dalga dalga, bırak akışına
Bir sen, bir ben, mavinin koynunda
Dans et benimle yıldızlar altında

Dalga dalga, al beni kıyına
Kalbim aksın senin ritmine
Hey... Hey... Durmasın bu gece
Dalga dalga aşkın peşinde...

(Hey... Hey...)
Oooh...

Dalga geliyor...
Gece yanıyor...
Kalpler atıyor...
Biz dans ediyoruz...

Hey... Hey...
Durmasın gece...
Sabaha kadar...
Dalga dalga...

Islak kuma adını yazdım,
Dalga geldi gülümsedi.
Silmedi hiç izlerimizi,
Denize emanet etti.

Ay ışığı omuzunda,

Gece kaldı kokunda.
Elin elimde oldukça,
Kaybolduk yaz yolunda.

Bir geldi, geceyi açtı...
Bir geçti, zamanı durdurdu...
Her kıyıya dokunduğunda,
Kalplerimizi buluşturdu...

Dalga dalga, al beni kıyına
Dalga dalga, bırak akışına
Bir sen, bir ben, mavinin koynunda
Dans et benimle yıldızlar altında

Dalga dalga, al beni kıyına
Kalbim aksın senin ritmine
Hey... Hey... Durmasın bu gece
Dalga dalga aşkın peşinde...

Dalga bilir...
Aşk beklemez...

Rüzgâr eser...
Gece söylemez...

Sen gülünce...
Dünya döner...

Biz sarılınca...
Yaz hiç bitmez...

Dalga dalga, al beni kıyına
Dalga dalga, bırak akışına
Bir sen, bir ben, mavinin koynunda
Dans et benimle yıldızlar altında

Dalga dalga...
Her gelişinde yeniden doğar umutlar...

Dalga dalga...
Her dönüşünde kalbime dokunur...

Dalga dalga, al beni kıyına...
Hey... Hey...

Deniz susar...
Gece kalır...
Dalga döner...
Aşk büyür...

(Hey...)
Dalga dalga...

Recep Turcalı

Deniz'in Yolculuđu

Deniz'in Yolculuđu

İstanbul'da başladı bir yolculuk, farklı bir ritimde,
Deniz doğdu, bir enerji patlaması, kendi evreninde.
Sayılar, şekiller, renkler, onun dünyasının dili,
Müzik çaldığında, her şey değişir, coşkuyla.

Işıklar parlarsın, sesler yükselsin, ritim başlasın,
Deniz dans ediyor, tüm dünya onun sahnesi.
Döndü, zıpladı, kollarını açtı, özgürce,
Mutluluk yayılıyor etrafa, enerjisiyle.

Deniz'in ritmi, kalbimizin şarkısı,
Yıldızlar gibi parlıyor, gözlerindeki ışıltı.
Her hareket bir melodî, her gülüş bir beste,
Dünya daha güzel, Deniz'in neşesiyle.

Bahçede koşuyor, rüzgar saçlarında,
Deniz kokusu, içini dolduruyor huzurla.
Tatlı bir gülümseme, dudaklarında beliriyor,
Kendi dünyasında, mutlu bir yolculuk sürüyor.

Işıklar parlarsın, sesler yükselsin, ritim başlasın,
Deniz dans ediyor, tüm dünya onun sahnesi.
Döndü, zıpladı, kollarını açtı, özgürce,
Mutluluk yayılıyor etrafa, enerjisiyle.

Deniz'in ritmi, kalbimizin şarkısı,
Yıldızlar gibi parlıyor, gözlerindeki ışıltı.
Her hareket bir melodî, her gülüş bir beste,
Dünya daha güzel, Deniz'in neşesiyle.

İzmir'de yeni bir sayfa, deniz kenarında bir ev,
Dalgaların sesi, kalbine dokunan bir melodi.
Güneşle uyanış, yeni bir gün, yeni bir başlangıç,
Deniz'in dünyası, sevgiyle dolu, sonsuz bir kucak.

Deniz'in ritmi, kalbimizin şarkısı,
Yıldızlar gibi parlıyor, gözlerindeki ışıltı.
Her hareket bir melodî, her gülüş bir beste,
Dünya daha güzel, Deniz'in neşesiyle.

Recep Turcalı

Deprem/ Umutlar Bitmesi (2)

DEPREM/ UMUTLAR BİTMESİN

Bir daha Allah'ın göstermesin
Bir daha güneşsiz kalmasın gözlerim
Bir daha yıldızlar düşmesin
Bir daha umutlar bitmesin

Bir daha umutlar bitmesin

Bir daha yollar kapanmasın yeniden
Bir daha umutlar bitmesin
Bir daha taşlar üzerine düşmesin
Bir daha parçalanmasın duvarlar
Bir daha kimse yalnız kalmasın
Bir daha umutlar bitmesin

Ay doğarken karanlık gecede
Gözyaşları toprağa düşmesin
Bil ki kalpler sevgiyle çarparken
Bir daha umutlar bitmesin

Sarsıntıyla yürekler yanmasın
Bir daha göklerde kara bulut olmasın

Bir daha yollar kapanmasın yeniden
Bir daha umutlar bitmesin
Bir daha umutlar bitmesin
Bir daha taşlar üzerine düşmesin
Bir daha parçalanmasın duvarlar
Bir daha kimse yalnız kalmasın
Bir daha umutlar bitmesin

Ay doğarken karanlık gecede
Gözyaşları toprağa düşmesin
Bil ki kalpler sevgiyle çarparken
Bir daha umutlar bitmesin

Sarsıntıyla yürekler yanmasın
Bir daha göklerde kara bulut olmasın

Bir daha yollar kapanmasın yeniden
Bir daha umutlar bitmesin

Recep Turcalı

Deprem/ Umutlar Bitmesin

Deprem/ Umutlar Bitmesin

Bir daha Allah göstermesin
Bir daha güneşsiz kalmasın gözlerim
Bir daha yıldızlar düşmesin
Bir daha umutlar bitmesin

Bir daha umutlar bitmesin

Gecenin bir vaktiydi
Saat 4.16 idi
Her yer susmuştu, uykusuzdu gözlerim
Yanan yüreğim yanan
Gözlerim alev alev bakıyordu karanlığa
Kalmıştı umutlarım altında

Nereye baksam her yer yıkıntı
Nereye baksam güneş doğmaz yüreklere
Her şey boş, her şey anlamsız bu gece
Sabah güneşi doğmadı yüreğimize

Günler geçiyor, günler geçiyor
Umutlar bitiyor.
Günler geçiyor, günler geçiyor
Umutlar bitiyor.

Bir daha umutlar bitmesin

Karanlığın içinde gözlerim
Kömür karasını bekliyor
Bir daha Allah'ım göstermesin
Bir daha umutlarımız bitmesin
Karanlıkta gözlerimiz ışık bekliyor
Kömür karası gözlerde her şey umut oluyor.

Benim umudum, benim hayatım nerede kaldı
O çaresiz binaların altında şimdi
Nerede?

Bir daha umutlarımız bitmesin

Recep Turcalı

Deprem/ Unutmadık 4.17

Deprem/ Unutmadık 4.17

Bir daha Allah'ın göstermesin
Bir daha güneşsiz kalmasın gözlerim
Bir daha yıldızlar düşmesin
Bir daha umutlar bitmesin

Bir daha umutlar bitmesin

Bir daha yollar kapanmasın yeniden
Bir daha umutlar bitmesin
Bir daha taşlar üzerine düşmesin
Bir daha parçalanmasın duvarlar
Bir daha kimse yalnız kalmasın
Bir daha umutlar bitmesin

Ay doğarken karanlık gecede
Gözyaşları toprağa düşmesin
Bil ki kalpler sevgiyle çarparken
Bir daha umutlar bitmesin

Sarsıntıyla yürekler yanmasın
Bir daha göklerde kara bulut olmasın

Bir daha yollar kapanmasın yeniden
Bir daha umutlar bitmesin
Bir daha umutlar bitmesin
Bir daha taşlar üzerine düşmesin
Bir daha parçalanmasın duvarlar
Bir daha kimse yalnız kalmasın
Bir daha umutlar bitmesin

Ay doğarken karanlık gecede
Gözyaşları toprağa düşmesin
Bil ki kalpler sevgiyle çarparken
Bir daha umutlar bitmesin

Sarsıntıyla yürekler yanmasın
Bir daha göklerde kara bulut olmasın

Bir daha yollar kapanmasın yeniden
Bir daha umutlar bitmesin

Recep Turcalı

Doğduğun Yer Kaderindir

DOĞDUĞUN YER KADERİNDİR

Benim doğduğum yer kaderimdi
Sokaklarda yalnızlık vardı
Ama insanlar sıcaktı
Yürekler aydınlatırdı gökyüzünü
Her akşam masallar anlatılırdı
Koşan topların içinde anılar vardı

Doğduğun yer kaderindir
Anılar bitmez, ömür bitse de
Hasretim evime, çocukluğuma
Zaman kaybolsa da kalbimde sen varsın

Benim doğduğum ev özlemimdi
Her gece sabaha kadar hasretimdi
O sokaklarda geziyorum şimdi
Bomboş duvarlarda anılar koşuyor üzerime

Doğduğun yer kaderindir
Anılar bitmez, ömür bitse de
Hasretim evime, çocukluğuma
Zaman kaybolsa da kalbimde sen varsın

Gel demek kolay, git demek zor
Şimdi sende anılar biriktir doğduğun yerde
Şiirler yaz, umutlar yaz gökyüzüne sevgilim

Doğduğun yer kaderindir
Anılar bitmez, ömür bitse de
Hasretim evime, çocukluğuma
Zaman kaybolsa da kalbimde sen varsın

Doğduğun yerde ol bu gece
Bekle, gelirim...

Recep Turcalı

Eksilen bayramlar

Nerede o eski Ramazanlar derlerdi bana
Oysa onların beğenmediği günlerdi en saf anlar
Onlar geçmişte kaldı sanır çocukluğu hep
Bilmezler ki bizim bayramımızdı o güzel günler

Her çağın bir çocuğu var, bu çağınki biziz işte
Zamane derler adımıza tanımadan bizi
Bir seçim hakkım olsaydı doğardım babamla
Annemle aynı sırada otururdum okulda

Eski bayramlar değil içimi sızlatan
Boş kalan sofralar, eksilen insanlar
Ne eski ne yeni kalbi yaralayan
Gelmeyen adımlar, kapanan kapılar

Kaçacak yer aramazdım belki bayram sabahı
Saklanmazdı kalbimde hatıralar dumanı
Gezilmeyen sokak değil içimde iz kalan
Sesini duyamadığım o eksik kalan insan

Bayramı buruk yapan zaman değil aslında
Eskimesi değil hatıraların yıllarca
Doldurulmayan yerler var kalpte hâlâ
Adı konmayan özlem gibi saklı orada

Ben ilk kez tamamım bu bayram
Annem yanımda eksik değil dünyam
İçimde bir boşluk kalsa bile usulca
İlk defa kalbim susmuyor bayram olunca

Recep Turcalı

Eski Evin Balkonunda (hatıralar Şehri)

ESKİ EVİN BALKONUNDA (HATIRALAR ŞEHİRİ)

Hatıralar Şehri'nden gitsem uzaklara
Sensizlik içimde ağır bir yara
Son kez görmek için seni
Eski evin balkonundayım yine

Rüzgâr adını fısıldar gibi
Kalbim hâlâ senden yana

Belki gelirsin diye suskun beklerim
Hatıralar Şehri akşamlarında
Bir ışık yanar mı gözlerinde
Kaybolurum yine hayallerinde

Uzakta olsam da aklım hep sende
Sokaklar dolu geçmiş izlerinle
Eski evden gökyüzüne bakarım
Belki bir yıldızda seni görürüm

Gece seni anlatır sessizce
Adını yazdım kalbimin içine

Belki gelirsin diye suskun beklerim
Hatıralar Şehri akşamlarında
Bir ışık yanar mı gözlerinde
Kaybolurum yine hayallerinde

Gelmeyeceğini bile bile...
Ben hâlâ buradayım...

Zaman durmuş bu eski evde
Anılar yankı olur her nefeste
Beklemek kaderim olmuşsa eğer
Adını taşıyım ömrümce

Belki gelirsin diye suskun beklerim
Hatıralar Şehri akşamlarında
Dönmesen bile ben buradayım
Eski balkon... aynı yarım kalmışlığım...

Bekleyeceğim...
Hatıralar Şehri...
Eski ev...
Ve sen...

Recep Turcalı

Gazze'nin Gözyaşları

GAZZE'NİN GÖZYAŞLARI

Savaş ne zaman bitecek?
Bu savaş kimin savaşı?
Ruhumda derin bir boşluk
Sevgi, barış hayal ettim

Neden bu anlamsız savaşlar?
Paylaşamıyoruz neden?
Gazze'de sessiz çığlıklar
Kırık oyuncaklar, kimsesiz çocuklar

Umutsuzluk türküsü
Yankılanıyor gökyüzünde
Gazze'nin feryadı
Çınlıyor kalbimde

Her gün bir umut ölür içimde
Vicdanım kan ağlar, suskunluğum çığlık
Gözlerimde canlanır. O masum yüzler
Sessizce haykırır, kalbimdeki acı
Güneş kararmış, ay ağlıyor

Umutsuzluk türküsü
Yankılanıyor gökyüzünde
Gazze'nin feryadı
Çınlıyor kalbimde

Umutsuzluk türküsü
Yavaşça susar
Ama yankısı
Kalbimizde yaşar

Recep Turcalı

Geçmedi Gönlümün Yarası

GEÇMEDİ GÖNLÜMÜN YARASI

Zamanla geçer demiştin
Geçmedi, büyüdü gönlümün yarası
Yaz geldi geçti, kış geldi geçti
Bir ömür geçti, ömrüm bitti

Hangi gönül çeker böyle bir acıyı
Böyle bir hasreti, böyle bir yalnızlığı
Seni beklemekten yoruldu gönlüm
Sen hâlâ neden gelmezsin?

Beni neden sevmedin?
İtiraf et, söyle, gönlümü hapsetme
Çünkü ben yolun sonundayım
Ömrümün sonunda, beni bekletme

Zamanla geçer demiştin
Geçmedi, gönlümün yarası dinmedi

Kimi görsem sana benziyor
Her bakışımda kalbim acıyor
Kimse çekmesin böyle bir acıyı
Umutsuz, ümitsiz kalmasın gönül hasreti

Hasret bitmesin, gönlümün acısı dinmesin
Geceler boyu beklerim seni
Ama bilirim, gelmezsin...
Gelsen...

Recep Turcalı

Gel Artık Hayallerimdeki Sevgilim

Gel Artık Hayallerimdeki Sevgilim

Senden önce, hiç kimseyi tanımadım
Senden önce, hiç kimseyi anlamadım.
Zaman ne çabuk? Geçti
Ömür ne çabuk bitti
Yolun sonu ne çabuk geldi
Sensiz hayatım anlamsızdı.

Zaman ne çabuk geçti
Ömür ne çabuk bitti.
Ne zaman seni görsem
Tanımaz ki gideyim yanına anına

Alırdım başımı dizlerine koyardım
Saklardım göğsümde yüreğini
Anılardan kalmadı bana hiçbir şarkı
Gelmedi rüyalarımın masalı

Belki bir gün, gelirsin diye
Beklerim seni.
Hayallerimde sakladığım
İstedğim düş yolculuğunda,
Sen olursun.

İnan çok istedim.
Her şeye rağmen seni ben hep bekledim
Anılarda şimdi kaldı yüreğim
İnan çok istedim
Ben seni çok bekledim anılarda yüreğini
Derin bir yerde sakladım gözlerini.

Geçmiş bir masal, şimdi yalnızım
Geçmiş bir anıydı
Çocukluğumda kaldı şimdi.
Geçmiş bir anıydı yaşamadım yaşamadım
Geçmiş bir masaldı anılarım

Ne yapsam boş
Ne kadar çok koşsam
Yetişemem ben sana
Hayallerin içinde kalır yüreğim
Masallarda saklıdır Benim hayalim

Bırakma beni yalnızlığımıza
Yalnız bırakma beni
Bırakma beni yalnızlığımıza
Gel artık düşlerimdeki sevgilim
Gel artık hayallerimdeki sevgilim.

Belki bir gün, gelirsin diye

Beklerim seni hayallerimdeki
İstedğim düş yolculuğunda,
Sen olursun.

Bırakma beni yalnızlığıma
Yalnız bırakma beni
Bırakma beni yalnızlığıma
Gel artık düşlerimdeki sevgilim
Gel artık hayallerimdeki sevgilim.

Recep Turcalı

Gel Artık Kimse Görmeden

Gel Artık Kimse Görmeden

Hüzünlenirim zaman zaman geçmişe
Kim bilebilirdi? Geçmiş
Kim hayatı tanırdı? Geçmişimizde
Yazık oldu yıllara
Yazık oldu hayatımıza
Belki şakladığımız düşlerin denizinde
Atacağız sevgimiz kaybolur denizinde
Yağmurlar ıslatırken
Gökyüzünden gelen aşkımızı
Kim bilebilirdi? Kim sorabilirdi?
Kim sevilmez Kimse tanımaz
Görmediği yerlerin hayalinle yaşatır
Sevgisini içinde
Masallarda saklıdır beklediği
Kim bilebilir di geçmiş
Yaşadıklarını umutlarını saklı
Hayallerini içinde sakladığın
Beklediğim umutlarım kalmadı
Senden başka ne kaldı
Sevgimizden başka ne kaldı?
Kim bilebilir di? geçmiş
Kim bilebilir di? hayatımı
Yalnızlığı kalırdı gökyüzünde
Melekler ağlardı şimdi yalnızlığıma
Gel artık kimse görmeden
Gel artık beklediğim..

Recep Turcalı

Gelebilseydi gelirdi

GELEBİLSEYDİ GELİRDİ

Gelebilseydi gelirdi,
Bekletmezdi geceler boyu beni,
Yalan bile olsa beklemek güzeldi,
Her akşam güneşin batışında,
Martılardan bir haber beklerim...

Gelebilseydi gelirdi, gözlerimdeki yaşı silerdi,
Üzmezdi, ağlatmazdı beni,
Seneler geçerdi, hiç bekletmezdi,
Bilirim... özletmezdi, bekletmezdi...

Gökyüzünden yağmur düşerdi yüreğime,
Sende rüzgâr gibi her akşam eserdin,
Yıldızlar sönerdi, melekler inerdi,
Bir masal şarkısı söylerdin,
Kulaklarımda sesi dinlerdim...

Gelebilseydi gelirdi, dinletirdi kalbini bana,
Gözlerini gözlerimden ayırmazdı asla,
Her şeyin bir başlangıcı varsa da,
Her şeyin bir sonu vardı aslında...

Her masal bir rüyada biterdi,
Yüreğimde hep sen geçerdi,
Göktaşım gibi düşerdin kalbime,
Ağlardım, ama beklerdim yine...

Gelebilseydin gelirdin, bilirim...
Beni bekletmezdin, severdin,
Yıldızlar sönerdi, kalbim bilirdi,
Her masalın sonunda mutluluk eserdi...
Gel artık diye seni beklerim...
Gelebilseydin gelirdin...

Recep Turcalı

Gelsin hayat bildiđi gibi

Gelsin hayat bildiđi gibi,
Önümde duran kim var ki?
Karanlık çöktü üstümüze,
Ama yol hâlâ içimde.

Saat durur, duvar bakar,
Gölge kaldı omzumda.
Bir gidişle biter mi her şey?
Ben buradayım sonunda.

Bir adım daha, geri yok,
Bu kalp hâlâ ayakta.
Zaman durmaz, dünya döner,
Yolum açık karanlıkta.

Gelsin hayat bildiđi gibi,
Üstüme gelsin, durmam.
Gelsin hayat bildiđi gibi,
Kırılmam, dağılmam.

Yeniden doğarım küllerden,
Ateş var içimde.
Gelsin hayat bildiđi gibi,
Silinmem bu yerde.

Yaralar iz olur bazen,
Taşırım, saklamam.
Kaybettim sandığın yerde,
Kendimi bulurum her zaman.

Geçmiş susar, yarın konuşur,
Adımı yazar zamana.
Düştüme diye bitti mi sandın?
Ayağa kalkarım yine.

Sessizlik çöker üstüme,
Ama içimde ses var.
Karanlık yolumu kesmez,
Bu ateş sönmez, yanar.

Gelsin hayat bildiđi gibi,
Üstüme gelsin, durmam.
Gelsin hayat bildiđi gibi,
Bu yolda yalnız kalsam.

Yeniden doğarım küllerden,
Ateş var içimde.
Gelsin hayat bildiđi gibi,
Ben buradayım hâlâ.

Recep Turcalı

Gidiyorum Limanımdan

Gidiyorum Limanımdan

Belki de ömrüm seninle geçerdi
Beni tanırdın belki
Ama şimdi çok geç
Hayallerim tükendi

Sensiz zaman geçti
Umutlar bitti
Hiç tanımadın beni

Ömrüm geçti, hayallerim tükendi
Artık gidiyorum limanımdan
Sen beni bilemezsin, hiç tanımadın
Belki de hiç yaşamadın

Yüreğim açılıyor okyanuslar gibi
Yanıyorum bir dağın tepesinde
Küllerimden yeni bir ben doğuyor
Ama sen yoksun yanımda

Sensiz zaman geçti
Umutlar bitti
Hiç tanımadın beni

Ömrüm geçti, hayallerim tükendi
Artık gidiyorum limanımdan
Sen beni bilemezsin, hiç tanımadın
Belki de hiç yaşamadın

Belki bir gün gelirsin diye bekledim
Aynı yerde, aynı umutla
Ama artık gitme zamanı

Ömrüm geçti, hayallerim tükendi
Artık gidiyorum limanımdan
Sen beni bilemezsin, hiç tanımadın
Belki de hiç yaşamadın

Recep Turcalı

Gözbağcı

GÖZBAĞCI

Bu gece kendimi sorguluyorum
Dünyanın anlamı ne, bilmiyorum
Geçmiş bir tablo gibi asılı önümde
Kurallar, savaşlar, anlamıyorum niçin?

Beynimde ses dalgaları, uzaydan bir görüntü
Savaş yok, çocuklar gülüyor, herkes mutlu

Gözbağcı ressamın tablosu gibi
Bir hayal dünyası, gerçekler acı
Senin yüzün belirliyor, her şey kayboluyor
Suskunluğum bozuluyor, kalbim konuşuyor

Mutsuzluk, yalnızlık, hep aynı döngü
Neden yaşıyoruz bu acıyı?
O hayali dünyada savaş yoktu
Sadece mutluluk, sevgi ve umut

Beynimde ses dalgaları, uzaydan bir görüntü
Savaş yok, çocuklar gülüyor, herkes mutlu

Gözbağcı ressamın tablosu gibi
Bir hayal dünyası, gerçekler acı
Senin yüzün belirliyor, her şey kayboluyor
Suskunluğum bozuluyor, kalbim konuşuyor

Görünmez oluyor her şey, sadece sen varsın
Öyle canlı, öyle etkileyici, suskunluğum bozuluyor

Recep Turcalı

Gözyaşlarım Senin İçin

GÖZYAŞLARIM SENİN İÇİN

Bir tanem, hatırlar mısın?
Sonbahar rüzgarları eserken
Uçuşan sarı yaprakları
Tıpkı onlar gibi, sen de beni
Sürüklüyorsun uzaklara

Hayalinle uçuyorum
Bilinmedik diyarlara
Seninle doluyor içim her an
Gözyaşlarım senin için

O yapraklar gibi savruluyorum
Senin aşkının rüzgarında
Kayboluyorum bilinmezlerde
Yine de sensiz olamıyorum

Hayalinle uçuyorum
Bilinmedik diyarlara
Seninle doluyor içim her an
Gözyaşlarım senin için

Belki de bu bir veda
Belki de yeni bir başlangıç
Ama kalbim seninle atıyor
Her zaman, her zaman

Hayalinle uçuyorum
Bilinmedik diyarlara
Seninle doluyor içim her an
Gözyaşlarım senin için

Recep Turcalı

Hala Senin Çocuğunum (rasim)

Hâlâ Senin Çocuğunum (RASİM)

Güneş doğmadan uyanırdın
Sessizce ellerini açardın gökyüzüne
Dua ederdin

Çay bardağından yükselen buhar
Karıştırdı sessiz sabahlara

Bir market fişine küçük notlar düşerdin
Koca bir evi omuzlarında taşıırken

Yorulsan da belli etmezdin
Kırık yerlerle şaka yapardın

Sandalyeyi onardın
Korkularımı da

Anahtarları hep aynı çekmecedeki tutardın
Yıllar sonra bile bulabileyim diye

Rasim...

Adını bir fener gibi taşıyım içimde
Soğuk gecelerde yolumu bulurum seninle

Rasim...

Gitmedin aslında
Sessizlik senin şeklini aldı

Bana kalmayı öğrettin
Durmayı, kaçmamayı

Hâlâ senin çocuğunum
Hâlâ yolumu aydınlatıyorsun

Hatırlarım kapının yanındaki
Yorgun ayakkabılarını

Yan yatmış hâlde
İşten kalan çamuru

Omuzlarınla gülerdin
Sadece yüzünle değil
Gözlerinin içiyle

Derdin ki:

"İnsanı
Nasıl ayağa kalktığıyla ölçeriz"

Şimdi anlıyorum

Bazı insanlar gidince
Ev sessizleşmiyor

Takvimler yürürken
Zaman yerinde kalıyor

Yolumu kaybedersem bir gün
Dönerim senin sözlerine

"Bir kez nefes al
İki kez düşün
İyi ol
Bedelini öde"

Derdin...

Şimdi her kararımda
Biraz sen konuşuyorsun

Ben sustuğumda bile

Ve bazı kapılar
Hiç kapanmıyor

Rasim...

Ben büyüdüm
Senin baktığın yerden bakıyorum şimdi

Sana anlatacak
Hâlâ bir ömür sözüm var

Rasim...

Eski bir çekmecedeki duran anahtar gibi
Hâlâ açıyorsun içimdeki kapıları

Rasim...

Kapının yanındaki ayakkabıların yok artık
Ama eve dönüşlerim hep sana çıkıyor

Rasim...

Adını bir fener gibi taşıyorum
En karanlık gecelerde bile

Bana kalmayı öğrettin
Durmayı, kaçmamayı

Hâlâ senin çocuğunum

Ve biliyorum...

Bir baba gider bazen

Ama öğrettiđi yol
Ömrün boyunca eve döner

Recep Turcalı

Islak hayaller

ISLAK HAYALLER

Yağmur başlar, içimde bir ses
İslânsın ruhum, yağmurla
Toprak yollar, yalnız benim yolum
Kimse yok bu yolda, yalnız ben

Yaprak düşer, anılar belirir
Çaresizlik içimde bir his
Yağmur tenime sessiz dokunur
O an, içimde tuhaf bir huzur

Gölgen belirir ağaçlar altında
Güneş doğmasın, kaybolmasın düş
Gözler kapalı, eller boşlukta
Sıcaklığın sarar, yokluğunda bile

Alışmak zor, unutmak imkânsız
Kaç gece düşündüm seni
Senden izler bedenimde, silinmez yara
Sensizlik işkence, yalnızlık zindan

Odamda yalnız, gökyüzüne bakarım
Güzelliğin tablo gibi, sözler yetersiz
Heykeller kıskanır seni
Zaman durur, taş kesilir

Gölgen belirir ağaçlar altında
Güneş doğmasın, kaybolmasın düş
Gözler kapalı, eller boşlukta
Sıcaklığın sarar, yokluğunda bile

Yağmur...
Hayalin...
Var...
Yok...

Recep Turcalı

İlk Dokunuş

İLK DOKUNUŞ

Bir akşamüstü, deniz küresinde
Gözlerim ufukta, kalbim yolda
Güneş batarken içim ısınıyor
O an yine sen doluyorsun aklıma

Tatlı bir meltem yüzüme çarpar
Dalgaların sesi seni anımsatır
O telefondaki ses hâlâ içimde
Sanki buradasın, elim ellerinde

İlk dokunuş, yılın son akşamı
Kalbim seninle doldu o an
Yeni yıl sabahı, bir gülüş yeter
Aşk başladı içimde yeniden

Kaç gece geçti, saymadım hiç
Her biri senle doluymuş gizlice
Şimdi her anı yazarım neşeyle
Kalbim atıyor senin ritminle

İlk dokunuş, yılın son akşamı
Kalbim seninle doldu o an
Yeni yıl sabahı, bir gülüş yeter
Aşk başladı içimde yeniden

Zaman geçse de, o an hep burada
Senle başlıyor her yeni masal
Bir bakış, bir kelime yeter
Gönlüm hep sana yazar...

İlk dokunuş, yılın son akşamı
Kalbim seninle doldu o an
Yeni yıl sabahı, bir gülüş yeter
Aşk başladı içimde yeniden

Recep Turcalı

Japon Őemsiyesi

JAPON ŐEMSİYESİ

Çiçeklerimi ektim, kalbimin en sessiz yerine,
Toprak hâlâ senin adını fısıldıyor köklerime.
Kaktüsler susuz kalmış, dudakları çatlak bir dua gibi,
"Bizi unuttun..." diyorlar, diken diken sessizliğiyle...

Sardunyalar aynalarda kendini seyrediyor,
Mum çiçeğim gecede usulca yanıyor.
Odam bahar kokuyor ama içim hâlâ kurak,
Bir mevsim var içimde... yağmuru unutmuş...

Japon Őemsiyesi, yağmurda yeniden doğar,
Her damlada biraz daha kendine varır.
Ama bencil arzular gibi göğē bakar,
Yağmur yağmadan sevmeyi hiç öğrenmez...

Zambaklar uyuyor, beyaz bir rüyanın içinde,
Zaman onları saklıyor derin bir çekmecede.
Yaz gelince açarlar, masum bir sır gibi,
Ama akşam sefalar küsmüş artık geceye, benim gibi...

Kaktüsler gözyaşımı sevmez, bilirler,
Su değil bu... içten kopan bir çöldür derler.
Gece olunca kendi kendine batan iğneleriyle,
Sessizce kanar içim, kimse görmeden...

Japon Őemsiyesi, yağmurda coşar,
Her damlada kendine bir bahar kurar.
Ama kalbim gibi susuz kalmış bir çiçek,
Yağmur gelse bile açmayı unutmuş...

Japon Őemsiyesi...
Göğē bakan bir yalnızlık...
Kaktüsler...
İçten ağlayan çöl kalpleri...
Ve ben...
Yağmurla bile ıslanmayan bir hikâye...

Recep Turcalı

Kalbimdeki bayram (saf zamanlar)

KALBİMDEKİ BAYRAM — SAF ZAMANLAR

Ramazan'ın son akşamı, içimde sessiz bir rüzgâr
Zaman avuçtan kayan su, dualarda son izler kaldı
Yarın bayram sabahı, çocukluğum kapımda
Hatıralar kuş olup konuyor avuçlarıma

Kemeraltı sokakları renkli bir masaldı
Yeni giysiler değil, umutlar alınırdı
Kösele ayakkabım davul gibi yankılanırdı
Her adımım çocukluk, her sokağım bir okul

Nerede o eski bayramlar — kalbim hâlâ orada
Bayram... bayram... yankısı var odamda
Eksilen sandalyeler konuşur soframda
Bizim bayramımızdı o güzel zamanlar

Arife geceleri uyku bana küs olur
Sabah ezanı kalbimde güneş gibi doğar
Soğuk suyla uyanırdım umutla
Gökyüzü bize bakardı secde ederken

Balonlar göğe değil hayallere uçardı
Pamuk şeker bulutu dudaklarımda erirdi
Panayır sesleriyle dönerdi dünya sanki
Çocuk kalbim o zaman evrenden büyüktü

Şimdi ışık var evlerde ama sıcaklık yok
Ekranlar konuşuyor, kalpler suskun
Gönülden gönüle yollar kadar uzaklaştı insanlar
Oysa bir sarılış kadar yakındı bayramlar

Annemin duası hâlâ omzumda şal gibi
Babamın sesi içimde eski bir saat gibi
Ben bayramı aramam artık uzaklarda
İçimde bir çocuk var — takvim yapraklarını sayar gibi...

Nerede o eski bayramlar...
Bir selamla açılan kapılar...
Bir tebessümle çoğalan umutlar...

Takvimler değişti belki
Ama kalbimde hâlâ
O güzel bayramlar...

Recep Turcalı

Kapının önündeki gölge

KAPININ ÖNÜNDEKİ GÖLGE

Kapının önünde bir gölge...
Rüzgarla savrulan bir anı...

Çalıyorum, duyulmuyor sesim.
Camdan bakıyorsun, görmüyorsun beni.
Geçmişten bir hayaletim ben,
Unutulmuş bir hikâyenin kahramanı.

Sessizce geldim, sessizce gideceğim.
Tek bir söz, tek bir bakış yeterdi.
Ama şimdi sadece kalbimin fısıltısını
Dinliyorum, gecenin karanlığında.

Uzatılan eller, boş bir teselli.
Benim istediğim çok daha farklı.
Kaybolan zamanı geri getirmek,
Mümkün değil artık.

Sessizce geldim, sessizce gideceğim.
Tek bir söz, tek bir bakış yeterdi.
Ama şimdi sadece kalbimin fısıltısını
Dinliyorum, gecenin karanlığında.

Cam buğulanırken geceyle aramızda,
Zaman dondu sanki adımlarımda.
Bir iz bırakmak isterdim kalbinde,
Ama kayboldum kendi karanlığımda.

Sessiz bir gölgeyim kapının önünde...
Rüzgârla savrulan son bir anı...
Ve ben... usulca kaybolurum gecede.

Recep Turcalı

Kardelenim

KARDELENİM

Gülüyorsun
Odam birden ısınıyor
Kışın ortasında
Camdan sızan bir gün gibi
Uykulu ellerinde
Büyük papatya kupan var
Karın altından çıkan
Bir ihtimal gibisin bana

Kardelenim
Benim şubat güneşim
Donmuş günlerin ardından
Açan tek çiçeğimsin
Kardelenim
Her atışta
Adın
Dünyaya yeniden gelsem
Seni seçerim yine

Kapının ardında notun
Kenarları kıvrılmış
"Anahtarını unutma"
Kalbimi orda bırakmışsın
Küçük anılar
Duvara tutunmuş
Sessiz evin içinde
Atan bir saat gibisin

Kardelenim
Benim şubat güneşim
En uzun gecelerde
Yanan tek lambamsın
Kardelenim
Her atışta
Adın
Yeniden sorsalar bana
Seni seçerim yine

Yıllar geçtiğinde
Kar dizlerimize kadar
Ben yine senin adını
Isıtırım avuçlarımda
Mevsimler değişir
Dünya yavaşlar
Sen hep aynı yerden
Çiçeklenirsin bana

Kardelenim
Benim şubat güneşim
Kışın ortasında

Baharı hatırlatırsın
Kardelenim
Her atışta
Adın
Yeniden doğsam bile
Seni seçerim yine
Kardelenim
Karın altından
Seni seçerim yine

Recep Turcalı

Kartopu

Kartopu

Karlar erimeden gelmek istiyorum,
Elimde bir kartopu olduğu halde
Sana ulaştırıncaya kadar
Erimez, erimemelidir.
Duygular ve sevgiler
Eriyip yok olamazlar
Olmamalıdır da
Seni içimden söküp atmam mümkün değil
Seni görmek istemiyle kendine iyi bak
İzmir'den ayrılmak öyle zor ki
Senden ayrıldığım ilk gündü.

Recep Turcalı

Kasımpatı Çiçeğim

Kasımpatı Çiçeğim

Sonbahar rüzgarı gibi esti geçtin
Yapraklar dökülürken kalbimden
Bir kasımpatı gibi solgun yüzüm
Sessizce ağlıyorum sensizliğimden

Uzarlarda bir ışık görüyorum
Belki de bir umut kırıntısı
Ama biliyorum sen yoksun yanımda
Bu aşkın sonu bir yalnızlık şarkısı

Kasımpatı çiçeğim, kırık dökük yüreğim
Sessiz çığlıklarım duyulmuyor
Bir dokunuşun yeterdi, iyileşirdim
Şimdi sensizliğin karanlığında kayboluyorum

Yağmur damlaları gibi gözyaşlarım
Islatıyor yanaklarımı her gece
Anılar birer hayalet gibi dolaşüyor
Sensiz geçen her an bir işkence

Uzarlarda bir ışık görüyorum
Belki de bir umut kırıntısı
Ama biliyorum sen yoksun yanımda
Bu aşkın sonu bir yalnızlık şarkısı

Kasımpatı çiçeğim, kırık dökük yüreğim
Sessiz çığlıklarım duyulmuyor
Bir dokunuşun yeterdi, iyileşirdim
Şimdi sensizliğin karanlığında kayboluyorum

Belki bir gün yıldızlar şahit olur
Bu aşkın sonsuzluğuna
Ama şimdi sadece bir kasımpatıyım
Soluyorum sensizliğin boşluğunda

Kasımpatı çiçeğim, kırık dökük yüreğim
Sessiz çığlıklarım duyulmuyor
Bir dokunuşun yeterdi, iyileşirdim
Şimdi sensizliğin karanlığında kayboluyorum

Kasımpatı... Solgun... Yalnız...

Recep Turcalı

Kasırğa

Boşluktayım, bedenim yok,
Dokunsan hissedemezsin.
Rüzgarla gelen bir esinti,
Yüzündeki beni okşar, saçlarını sararım.

Dudakların serinler nefesimle,
Bensiz yaşayamazsın, saklarsın beni.
Bırakırsın dudaklarında, sonsuzluğa...
Değiştğini sanırsın, yok ettiğini.

Geri dönerim, yokluğunda bile,
Kasırğa olurum, alırım seni de.
Aç artık o kilitli dudaklarını,
Yüreğin çağırır beni, biliyorum.

Düşlerinde saklarsın beni,
Yok olduğumu düşlerken dönerim.
İstersem bir hortum olurum,
Seni de alıp götürürüm.

Özgür olmak istiyorum ben de,
Özgürlüğüm nefesimde saklı.
Hasretim sana, sonsuz bir hasret...

Geri dönerim, yokluğunda bile,
Kasırğa olurum, alırım seni de.
Aç artık o kilitli dudaklarını,
Yüreğin çağırır beni, biliyorum.

Hasret... Nefes... Özgürlük...

Recep Turcalı

Kaybolmuş Çocukluk

Kaybolmuş Çocukluk

Çocukluğumun geçtiği yerlere döndüm,
Orada çocukluğumu aradım.
Sonra o çocuk parkındaki sesleri,
Bir o yana, bir bu yana koşturdum.

Bulamadım, hiç bulamadım,
Nerde? Nerde çocukluğum?
Sessizliğe gömülmüş bir yer vardı,
Kimselerin uğramadığı.

Salıncakların boş kaldığı,
Çocukların yok olduğu.
Bir yer kalmıştı şimdi,
Bu yer benim çocukluğumun geçtiği yendi.

O eski neşe, o kahkahalar nerde?
Zaman ne çabuk geçmiş, izleri silmiş.

Bulamadım, hiç bulamadım,
Nerde? Nerde çocukluğum?
Sessizliğe gömülmüş bir yer vardı,
Kimselerin uğramadığı.

Recep Turcalı

Kim çıkardı seni karşıma

KİM ÇIKARDI SENİ KARŞIMA

Geceler uzun... Yıldızlar uzak...
Yüreğimde bir sızı, hiç dinmiyor hiç bu yangın...

Kim çıkardı seni benim karşıma, söyle?
Neden hâlâ dolanır adın düşüncelerimde?
Her akşam gözyaşlarım yola düşer seni beklerken,
Sensizliğin gölgesi çöktü üstüme, her gün biraz daha.

Neden, neden? Kim çıkardı seni karşıma?
Kayboldum yalnızlığımda, sensiz akan zamanda.
Hatıralar kaldı elimde, senden geriye suskun anılar...
Neden, neden? Bu aşk neden hep yarım kalan?

Yalnızlığım martılar gibi döner durur gökyüzünde,
Hatıralar içimde biriken koca bir yığın şimdi.
Her gece yıldızlar şahittir bu sessizliğime;
Karanlığın içinden gözlerin yine bana ulaşır gizlice.

Neden, neden? Kim çıkardı seni karşıma?
Kayboldum yalnızlığımda, sensiz akan zamanda.
Hatıralar kaldı elimde, senden geriye suskun anılar...
Neden, neden? Bu aşk neden hep yarım kalan?

Bir gün gelirsin diye sığındım umutlarıma,
Yalnızlığımda sarılmanı hayal ettim yıllarca.
Karanlıktan açan bir papatya gibiydin bana,
Keşke gitmeseydin... Düşlerimde kalsaydın hep yanımda.

Neden, neden? Kim çıkardı seni karşıma?
Kayboldum yalnızlığımda, sensiz geçen zamanda.
Hatıralar kaldı elimde, senden geriye kırık anılar...
Neden, neden? Bu aşk neden yarım kalan?

Yeniden başlasak...
Yeniden dönsen...
Ve ben kollarına sığsam...

Recep Turcalı

Komşu adanın kızı (çal kapımı)

KOMŞU ADANIN KIZI
(Çal Kapımı)

Bir yaz akşamı...
Güneş denize usulca indi...
Rüzgâr adını fısıldadı...

Akşam serildi mavi koylara,
Sessizdi deniz, sessizdi zaman.
Kumların üstünde dans ediyordun,
Gülüşün değdi kıyılarıma.
Yeşil gözlerin bahar gibiydi,
Siyah saçların gece kadar güzel.
Bir an baktın, dünya sustu,
Kalbim kaldı o ilk anda.

Ay doğdu yakamozlarla,
Martılar döndü yuvalarına.
Bir şarkı kaldı dudaklarımızda,
Adını bilmediğim bir aşk gibi.

Çal kapımı komşu kızı,
Gel yine o eski sahile.
Deniz hâlâ seni anlatıyor,
Rüzgâr hâlâ adını söyler.
Çal kapımı komşu kızı,
Bu kalp bekler sessizce.
Bir yaz geçti...
Ben geçemedim senden.

Sabah erken beyaz bir vapur,
Usul usul ayrıldı limandan.
Son kez bana el salladın,
Gözlerin umut bırakıyordu.
"Ben komşu adanın kızımıym,
Seneye yine geleceğim.
Bu kıyıda beni bekle,
Belki aynı şarkıyı söyleriz."
O günden beri her yaz akşamı,
Aynı iskelede duruyorum.
Her geçen vapura bakıp,
Belki sensindir diyorum.

Yunuslar açıldı maviye,
Ay ışığı düştü denize.
Yıldızlar indi gecemize,
Ama sen yoktun yanımda.

Çal kapımı komşu kızı,
Yıllar geçse de beklerim.
Komşu adanın güzel kızı,
İlk yazımı unutmadım.

Çal kapımı komşu kızı,
Gün batımı şahit olsun.
Sen dönersen bu sahile,
Aşk yeniden başlasın.

Güneş yine denize battı...
Martılar sustu...
Ve ben...
Hâlâ seni bekliyorum...

Recep Turcalı

Körebe Körebe

KÖREBE KÖREBE

Bahar geldi, dünya şenlendi bak
Doğa uyanıyor, her yer mis gibi kokuyor
Kardelenler açtı, bembeyaz bir aşkla
Sevgi her yerde, kalpler coşkuyla doluyor

Bahar coşkusu, içimde bir şarkı
Çocuklar koşuyor, hayat ne kadar tatlı
Körebe, körebe, evin nerede senin?
Benim evim mavi gezegen, hepimizin!

Arılar vızıldıyor, aşk şarkıları söylüyor
Papatyalar, laleler, rengarenk açmış her yer
Herkesin yüreğinde bir sevinç var bu sabah
Mutluluk şarkıları çalıyor içimizden derinden

Bahar coşkusu, içimde bir şarkı
Çocuklar koşuyor, hayat ne kadar tatlı
Körebe, körebe, evin nerede senin?
Benim evim mavi gezegen, hepimizin!

Gökyüzünden düşen her yağmur damlası
Yeni bir başlangıç, aşk hiç bitmez ki asla

Bahar coşkusu, içimde bir şarkı
Çocuklar koşuyor, hayat ne kadar tatlı
Körebe, körebe, evin nerede senin?
Benim evim mavi gezegen, hepimizin!

Recep Turcalı

Makmuze (ilk yuvam)

MAKMUZE (İLK YUVAM)

Ev senden önce uyanırdı,
Pencereden sızan ilk ışık gibi
Omuzlarında günler birikirdi
Ama sesin hep durgun bir denizdi
Adını bilmediğim fırtınalarda
Yönümü sen tayin ederdin
Dar bir evin içinde
Gökyüzü kadar yer açardın

Makmuze
İlk yuvam
Yolumu kaybettiğim her anda
Pusulam sensin
Hayat üzerime kapandığında
Nefesim daraldığında
Adımı senin sesinde bulurum
Ve kıyıya varırım
Makmuze
İlk yuvam

Çocukluğum senin ellerinde
Kırılğan bir cam gibiydi
Düşerken incinmesin diye
Zamanı yavaşlattırdın
Beni ayakta durmaya alıştırdın
Ama diz çökmenin de
Bir güç olduğunu
Sessiz dualarla anlattın

Makmuze
İlk yuvam
Yolumu kaybettiğim her anda
Pusulam sensin
Hayat üzerime kapandığında
Nefesim daraldığında
Adımı senin sesinde bulurum
Ve kıyıya varırım
Makmuze
İlk yuvam

Borçlu olduğum şeyler
Bir sandığa sığmaz
Uykusuz geceler, ertelenmiş sabahlar
Bir ömürlük emanet
Geri veremem biliyorum
Ama her adımında
İzlerin var içimde
Islak bir toprak gibi

Makmuze

İlk yuvam
Zaman beni başka yerlere savursa da
Demirim hep sende
Sesim kırıldığında bile
Adını söylerim önce
Çünkü nereye gidersem gideyim
Ben senden başlarım
Makmuze
İlk yuvam

Recep Turcalı

Martılar biliyor

MARTILAR BİLİYOR
(Senden Haber Getirdi)

(Dalgaların sesi...)
(Martılar...)
(Uzakta vapur düdüğü...)

Martılar beni tanıyor.
Ben gelmeden geliyorlar.
Gözlerim ufka dalınca,
Sessizce susuyorlar.
Uzakta bir ses duyuldu,
Martılar birden havalandı.
Gözlerim gökyüzüne baktı,
İçimde bir umut uyandı.

Martılar biliyor...
Her akşam neden geldiğimi.
Denize değil aslında,
Seni beklediğimi.
Martılar biliyor...
Her akşam neden geldiğimi.
Denize değil aslında,
Seni beklediğimi.

Vapur döndü geldiği yere,
İskele yine boşaldı.
Sadece martılar kaldı yanımda,
Sessizce bana baktılar.
Martılar beni biliyor,
Neden her akşam geldiğimi.
Gözlerim ufukta olsa da,
Onlar biliyor kimi beklediğimi.

Her akşam aynı kıyı,
Her akşam aynı bekleyiş.
O gelmese de yanıma,
Martılar bilir bu sevgiyi...

Martılar biliyor...
Her akşam neden geldiğimi.
Denize değil aslında,
Seni beklediğimi.
Martılar biliyor...
Bu kalbin kimi sevdiğini.
Sen uzakta olsan bile,
Onlar biliyor sevgimi.

(Martı sesleri...)
(Dalgalar kıyıya vurur...)
Martılar biliyor...
(Kısa bir sessizlik...)

Kimi beklediğimi.

Recep Turcalı

Masallar

MASALLAR

Masallar, masallar
Geçmişı fısıldar
Nereye baksam, sen varsın
Kimi görsem, sana benzer

Hayaller süsler uykularımı
Her gece...
Güzelleştirir gecelerimi
Sessizce

Biliyorum, geleceksin
Yeniden yeşerecek kalbin
Yeniden filizlenecek

Masallar, masallar
Geçmişı anlatır
Biliyorum, döneceksin
Yeniden seveceksin
Yeniden doğacaksın kalbimde

Zamanı aşan bir aşkla
Yeniden buluşacağız
Umutsuzluk değil kaderimiz
Başlayacaksın yeniden

Belki geleceksin
Belki sarılacaksın bana
Usulca...

Ben seni bekliyorum
Her gece
Gözlerimden yıldızlar süzülür

Biliyorum, geleceksin
Her gece
Gökyüzünden düşersin kalbime

Masallar geçmişı fısıldar
Masallar çağırır beni
Masallar... masallar...

Recep Turcalı

Mono lisa'dan güzel

"MONA LİSA'DAN GÜZEL

Bu gece yine sessizim,
Duvarlarda gölgen var.
Bir şarkı düştü dilime,
Adını söyler, ağlar.

Resmine baktım yine,
Zaman durdu gözünde.(not gözümde olsa daha iyi)
Bir tablo değil sevgilim,
Ömrüm kaldı elinde.

Ne renkler anlatır seni,
Ne sözler yetişir sana.
Dünya dursa bir an bile,
Ben yine bakarım sana.

Kalbimde saklı bir tablo,
Mona Lisa'dan güzel.
Sen gülünce dünya susar,
Hayat olur yeniden.
Gözyaşımda sen kaldın,
Hiç silinmeyen izin.
Bir ömür beklerim seni,
En güzel resmimsin.

Sensiz geçen her mevsim,
Yıllar gibi uzadı.
Her sokakta seni sordum,
Yalnızlığım ağladı.
Gökyüzüne umut yazdım,
Belki dönersin diye.
Kalbim hâlâ ilk gün gibi,
Seni sever delice.

Ne renkler anlatır seni,
Ne sözler yetişir sana.
Dünya dursa bir an bile,
Ben yine bakarım sana.

Kalbimde saklı bir tablo,
Mona Lisa'dan güzel.
Sen gülünce dünya susar,
Hayat olur yeniden.

Bir gün yine karşılaştık,
Sessizce anlaştık.
Hiçbir söz söylemeden,
Aşkını yeniden yaşasak.

Kalbimde saklı bir tablo,

Mona Lisa'dan güzel.
Sen gülünce dünya susar,
Hayat olur yeniden.
Dünya dönse vazgeçmem,
Yıllar geçse unutmam.
Sen benim en güzel resmim,
Kalbimden hiç çıkmazsın.

Sonsuza dek...
Benimle kal...

Recep Turcalı

Ne abuk Geçti Baharım

NE ÇABUK GEÇTİ BAHARIM

Benim zamanım eridi mum gibi,
Ömrümün baharı soldu dalında.
Bir ieğim açmadan kurudu,
Rüzgâr savurdu, inandıramadım kimseye.
Kör kuyularda yankı gibi sustu gönlüm,
Vefasız sevgilim, ömrümün hesabı sana kaldı.

Ne abuk kırıldı dallarım, sevgilim,
Bahçemde güller açmadan soldu.
Sensizken güneş doğmadı içime,
Ay bile yüzünü sakladı gecelerimden.
Giderken kan ağladı yüreğim,
Belki bir gün dönersin diye hâlâ beklerim.

Hayat, boş bir defter gibi kaldı,
Sensiz yazamadım tek bir satırını.
Yollar gözlerimi taşlara sürttü,
Bekleyişim ivilerle kazındı kalbime.
Gel artık, gel ki anlasın bu şehir,
Hasretinle çürüyen gönlüm hâlâ ayakta.

Bitti demeden bitmez bu yangın,
Ağlamaz, gülmez oldu kalbim.
Elimi uzatsam tutmazsın, biliyorum,
Ama yokluğun da tutukladı nefesimi.

Ne abuk geçti baharım sevgilim,
Ne abuk silindi gençliğimin izleri.
Yıllar akıp gitti gözlerimden,
Kırık bir aynada gördüm ömrümü.
Zaman geçti... ne çabuk geçti...

Recep Turcalı

O'nun Rahmetiyle Aşk (arşa Yükselen Dua)

O'nun Rahmetiyle Aşk (Arşa Yükselen Dua)

Aşk, O'nun rahmeti gibi, karşılıksız ihsan,
Sabır, imtihan sırrı, bekleyişte ihsan.
Bir gün tecelli eder, yıllar geçer demlenerek,
Ömür faniliğinde, O'na döner özleyerek.

Zaman bir nefes gibi, O'nunla başlar her an,
Kavuşmak bir vuslat, dindirmez kalpteki yangın.
Ben aşkı bilmedim mi, nefsimde sandım o nuru?
Hakikati ararken, kayboldum dünya sürurunda.

Yıllarca aradım O'nu, bir ayet izler gibi,
Dünya döndü kalbimde, bir dervişin zikri gibi.
Kaç hicran mevsimi, kaç ömür geçti boşuna,
Ruhumun feryadı yükseldi, arşa doğru aşkına.

Zaman bir nefes gibi, O'nunla başlar her an,
Kavuşmak bir vuslat, dindirmez kalpteki yangın.
Ben aşkı bilmedim mi, nefsimde sandım o nuru?
Hakikati ararken, kayboldum dünya sürurunda.

Şimdi anlıyorum ki, aradığım O'nun cemali,
Geçmişten bir işaret, ruhun ebedi kemali.
Benim aşkım bir nurdur, gökten inen bir ayet,
Kimse ümitsiz kalmasın, O'na dönen bulur hidayet.

Kalbimde sonsuz bir derya, O'na giden bir yolculuk,
Aşk bir duadır arşa, en güzel niyaz ve yakarış.
Belki de aşkımız bir sır, ilahi bir hikmet,
Şimdi senin de kalbin yanar, O'nun aşkıyla hasret.

Recep Turcalı

Papatya

Senden önce sustu baharlar,
Senden sonra eksildi yıllar.
Bir adın kaldı rüzgârda,
Bir iz kaldı yollarımda.

Dağların sessiz yamacında,
Bir papatya açtı yeniden.
Ben aynı yerde beklerken,
Sen düşlerimden çıkmadın.

Sessiz geçen her mevsimde,
Adını duydum rüzgârda.
Bir papatya gibi solmadın,
Hep kaldın hatıramda.

Sessizliğin içimde büyür,
Bekleyişim hiç eksilmez.
Her bahar anılar uyanır,
Sen giderken gözlerim yaşlanır.

Papatya...
Dağlarımın beyaz sabahı.
Papatya...
Kalbimin en güzel baharı.

Bahar gelir seni hatırlarım,
Rüzgâr eser seni duyarım.
Ben yine aynı yerdeyim,
Bir gün dönersin umuduyla.

Yağmur indi eski yola,
Sessiz aktı hatıralar.
Bir ömür geçti usulca,
Beklemek kaldı bana.

Papatyalar açmış yine,
Aynı dağın yamacında.
Ben yalnız kaldım bu bahar,
Sen yoksun yanımda.

Papatya...
Dağlarımın hiç solmayan çiçeği.
Papatya...
Kalbimin en güzel mevsimi.

Her bahar seni bekledim,
Aynı gökyüzünün altında.
Dönmesen de sevdim seni,
İlk günkü gibi...

Papatyalar yine açıyor...

Ben yine aynı yerdeyim...

Sen düşlerimden çıkmadın..."

Recep Turcalı

Parla Parla

Parla parla!
Hey!
Parla parla!

Gözlerin ateş gibi yakar beni
Dön de bak bir kere bana
Bu gece sokak bizde, meydan bizde
Kalbim atar seninle yana yana

Gel yanıma
Bırak dertleri gitsin

Parla parla bu gece bizim!
Dans et dünya duysun sesimizi!
Parla parla el ele biz!
Bu gece yazalım hikâyemizi!

Roman havası çalar sokakta
Herkes çıkmış meydanda
Gülüşün yetiyor bana
Ateş olur her adımda

Parla parla bu gece bizim!
Dans et dünya duysun sesimizi!
Parla parla el ele biz!
Bu gece yazalım hikâyemizi!

Parla parla!
Hey!
Parla parla!

Recep Turcalı

Roman gecesi

Roman Gecesi

Sokak lambası altında gördüm seni
Bir gülüşün yetti yaktın içimi
Adını bilmem ama kalbim deli
Bir bakışınla çaldın her şeyimi

Gel biraz daha yaklaş yanıma
Bu gece bitsin sabaha kadar
Kalbim ritmini buldu yanında
Duramam artık, yok buna çare

Gel yanıma, yak ateşi
Kalbim Roman gecesi
Gülüşünde kaybolurum
Söyle bana, neredesin?
Gel yanıma, durma hadi
Bu aşk biraz tehlikeli
Bir dokunsan yanarım ben
Roman gibi deli deli

Saçların rüzgâr gibi savrulurken
Gözlerin bana başka bir şey söyler
Bu şehir seninle başka güzelken
Sensiz geçen gece bana dert eder

Bir adım at, ben gelirim
Yollar seni bana getirir
Bu kalp seni çoktan seçti
Kaçsan bile seni bulur

Gel yanıma, yak ateşi
Kalbim Roman gecesi
Gülüşünde kaybolurum
Söyle bana, neredesin?
Gel yanıma, durma hadi
Bu aşk biraz tehlikeli
Bir dokunsan yanarım ben
Roman gibi deli deli

Bir anlık mı bu yoksa kader mi
Kalbim seni tanıyor sanki
Gidiyorsan dur, söyle bana
Ben sensiz kalamam artık

Gel yanıma, yak ateşi
Kalbim Roman gecesi
Gülüşünde kaybolurum
Söyle bana, neredesin?
Gel yanıma, durma hadi
Bu aşk biraz tehlikeli
Bir dokunsan yanarım ben

Roman gibi deli deli

Recep Turcalı

Sahte Dost/ İhanet Yüzler

SAHTE DOST/ İHANET YÜZLER

İsyan fırtınası koptu içimde
Dost sandıklarımda ihanet yüzler
Anlayan yok beni bu gece,
Silindi hatıralar, bakmam resimlere.

Sahte gülüşler, gerçek yüz yok,
İsyanım gizlenen perdeye.
Resimlerde saklı sahteliğin,
Yalanlarla geçmiş yıllarım seninle

Silmek istiyorum her şeyi ,
Bir çizik atmak geçmişe,
Uykusuz geceler, yalan oldu her şey.
Koptu zincirler, yok artık
O "dost",resimlerde bile

Gerek yok onu gömmeye, kendi çukurunda,
Yalnız ve mutsuz yaşıyor.
Gerçek dost yok yanında, sahte gülüşler,
Gerçek dostluk, kendinde başlar.

Seninle geçen yıllar,
Meğer kendimden çalmışım

Silmek istiyorum her şeyi ,
Bir çizik atmak geçmişe,
Uykusuz geceler, yalan oldu her şey.
Koptu zincirler, yok artık
O "dost",resimlerde bile

Yok artık o dost...
Ne kalpte, ne resimde, ne de bir sözde...

Recep Turcalı

Sana geldim Allah'ım

Gel...
Sessizliğin içinden bir ses çağırdı beni...
""Gel...""
Ne yol sordum...
Ne yön...
Kalbim yürüdü Sana...

Sana geldim Allah'ım...
Kapına geldim Allah'ım...
Beni bana bırakma...
Sana geldim Allah'ım...
Sana geldim Allah'ım...
Rahmetine sığındım...
Bir kul oldum huzurunda...
Sana geldim Allah'ım...

Ben beni ararken kayboldum.
Dünya dedim...
Bir gölgeye aldandım.
Bir secdede öğrendim;
En yakın Sen'mişsin.
Bir damlada denizi,
Bir nefeste rahmeti,
Bir ""Gel"" de bütün ömrü buldum.

Sana geldim Allah'ım...
Kapına geldim Allah'ım...
Beni bana bırakma...
Sana geldim Allah'ım...

Ney gibi içimden
Hasret geçti.
Döndüm...
Semâ eden derviş gibi.
Her dönüşte
Bir perde kalktı.
Ben eksildim...
Aşk çoğaldı.
Sen göründün.

Ne mal...
Ne makam...
Ne şöhret...
Hepsi rüzgâr...
Bana yalnız
Adın yeter.
Kalbime
Bir ""Gel""
Demen yeter.

Sana geldim Allah'ım...

Ben yokum...
Sen varsın...
Dünyayı değil...
Nefsimin zincirlerini bıraktım.
Kapıda
Bir toz olayım.
Yolunda
Bir iz olayım.
Adını
Son nefesimde söyleyeyim...
İlk nefesimde duyduğum aşkla...
Sana geldim Allah'ım...
Sana geldim..."

Recep Turcalı

Sanal Tahtlar

SANAL TAHTLAR

Prens prensesler, dokunulmaz tahtlar
Tüketim çılgınlığı, bitmeyen bir arzu
Her şey benim olsun, ne güzel bir kurgu

Kim yaptı bunları böyle, kim öğretti bu dili?
Emeksiz kazanç mı, bu hayatın bedeli?
Renkler farklı, zevkler ayrı
Ellerde telefonlar, dünya dönüyor

Sanal bir dünyada, gerçeklikten uzak
Eleştiriye kapalı, her söz bir tuzak

Kim yaptı bunları böyle, kim öğretti bu dili?
Emeksiz kazanç mı, bu hayatın bedeli?
Renkler farklı, zevkler ayrı, dünya dönüyor
Ellerde telefonlar, uzaya mesaj gidiyor

Anlatmak zor, ikna etmek daha da güç
Her şey benim olsun, bu nasıl bir şey
Emeksiz, kolayca elde etmek
Bu mu gelecek demek?

Kim yaptı bunları böyle, kim öğretti bu dili?
Emeksiz kazanç mı, bu hayatın bedeli?
Renkler farklı, zevkler ayrı,
Ellerde telefonlar, dünya dönüyor

Prens prensesler, sanal dünyanın çocukları
Gerçekle hayalin arasında kaybolan çocuklarımız

Recep Turcalı

Sen Hiç Aşık Olmadın Ki

SEN HİÇ ÂŞIK OLMADIN Kİ

Bu akşam hiç konuşmayacağım
Kilitledim dudaklarımı, sustum
Gözlerimle anlatacağım sana
İçimde yıllardır tuttuğum aşkı

Sen gözlerime bakamazsın bile
Çünkü sana hiçbir şey söylemezler
Sustuğum yerde çığlıklar büyür
Ama sen hiç duyamazsın, bilmezsin

Sen hiç âşık olmadın ki
Geceleri uykusuz kalmadın
Bir bakışla yanıp küle dönmedin
Ah... bu sessizlikten ne anlarsın ki?

Recep Turcalı

Sessiz bahar (içimdeki kış)

SESSİZ BAHAR/ İÇİMDEKİ KİŞ

Herkes coşuyor, bahar geldi diye,
Dudaklarda şarkılar, dillerde neşe.
Parklar cıvı cıvı, çocuklar koşuyor,
Hayat akıyor, gülücükler saçılıyor.

Ama ben, yalnız ben, farklı bir frekanstayım,
Şizin bahar şarkınız bana ulaşmıyor.
İçimde bir kış var, dinmiyor, bitmiyor,
Şizin coşkunuz bana işlemiyor.

Güneş parlıyor, hava mis gibi,
Herkes dışarıda, hayatın tadını çıkarıyor.
Ama benim pencerem kapalı, perdelerim inik,
Kendi karanlığıma hapsolmuşum.

Ama ben, yalnız ben, farklı bir frekanstayım,
Şizin bahar şarkınız bana ulaşmıyor.
İçimde bir kış var, dinmiyor, bitmiyor,
Şizin coşkunuz bana işlemiyor.

Belki de ben yanlış yerdeyim, yanlış zamanda,
Belki de ben farklı bir mevsimdeyim.
Ama bir gün, belki bir gün...

(Çıkış - Ritim tekrar hareketlenir, ama daha kararlı bir hava)
Kendi baharımı yaratacağım!

Recep Turcalı

Sessiz bekleyiş

SESSİZ BEKLEYİŞ

Sen oturmuş, ben oturmuşuz,
Gözlerimiz birbirine değmiş.
Sanki kararmış kalplerimiz,
Bir ışık bekler gibiydik.

Biliyorduk, belki boşunaydı bu bekleyiş,
Ama içimizde küçük bir umut vardı.
Belki o ışık gelir diye,
Yine de bekliyorduk işte.

Neden bekliyorduk bilemiyorum,
O küçük umut kırıntısıyla.
Belki de sadece inanmak istedik,
Karanlığın biteceğine.

Boş sokakta yağmur usul usul,
Kırık lambanın altında bekledik.
Duvar saati durmadan vurdu,
Ama biz yine konuşamadık.
Gecenin içinden bir rüzgâr geçti,
Yüzümüze çarptı suskunluğumuz.
Islak kaldırımında iki gölgeydik,
Aynı yerde kaybolan yalnızlığımız.

Biliyorduk, belki boşunaydı bu bekleyiş,
Ama içimizde küçük bir umut vardı.
Belki o ışık gelir diye,
Yine de bekliyorduk işte.

Neden bekliyorduk bilemiyorum,
O küçük umut kırıntısıyla.
Belki de sadece inanmak istedik,
Karanlığın biteceğine.

O ışık gelmedi... ve anladık ki,
Bekleyen biz değil, korkumuzdu.
Söylenmeyen her kelimedede,
Birbirimizi biraz daha kaybettik aslında.
Keşke o an konuşabilseydik,
Sustuğumuz kadar cesur olsaydık...
Ama gerçeği yüzümüze çarptı gece:
Aşk bazen beklemekle tükenirmiş.

Neden bekliyorduk... Bilemiyorum...

Recep Turcalı

Sonbahar leylakları

SONBAHAR LEYLAKLARI

Yollarıma serildi acılar, yaslar
Yalnızlık büyüdü, sen yoktun yanımda
Sonbaharım soldu, yapraklar gibi
Sessizce ağladım, sensiz geçen zamanda

Leylaklar şahit olsun, feryadıma
Döner mi o günler, düşen yapraklar?
Yıldızlar yeniden parlar mı gökyüzünde?
Zamanın ötesinde, buluşur muyuz tekrar?

Yeşerir mi yeniden, aşkımızın bahçesi?
Sonsuz bir hikaye, yeniden yazılır mı?
Sonbahar akşamında, ellerin ellerimde
Kaybolan umutlar, yeniden canlanır mı?

Leylaklar şahit olsun, feryadıma
Döner mi o günler, düşen yapraklar?
Yıldızlar yeniden parlar mı gökyüzünde?
Zamanın ötesinde, buluşur muyuz tekrar?

Belki bir rüyaydı, yaşadığımız aşk
Belki bir yanılsama, sensiz geçen her an
Ama kalbim inanır, bir mucizeye
Zamanın ötesinde, buluşacağız inan

Leylaklar şahit olsun, feryadıma
Döner mi o günler, düşen yapraklar?
Yıldızlar yeniden parlar mı gökyüzünde?
Zamanın ötesinde, buluşur muyuz tekrar?

Sonbaharın ardından, yeniden doğacak aşkımız
Sonsuza dek sürecek, bu aşk hikayemiz...

Recep Turcalı

Söylüyemiyorum

SÖYLÜYEMİYORUM

Bu gece yalnız değilim,
Her gece rüyalarım parçalanıyor.
Seni düşünüyorum,
Görüntün gözlerimde yaşıyor.

Gözlerine bakıyorum,
Zaman orada duruyor...
Ve sen bana dokunduğunda,
Kalbim eriyor,
Eriyorum, eriyorum...

Gözlerini öpüyorum,
Burnunu, dudaklarını...
Sıcaklığın beni yakıyor,
Alevleniyorum, alevleniyorum...

Artık külüm,
Ama hâlâ yanıyorum...
Odamın karanlığında,
Sadece seni arıyorum...

Günler sessizce geçiyor,
Kararlarım rüzgârda savrulan yapraklar gibi düşüyor.
Cesaretim kırılıyor,
Ve söyleyemiyorum...

"Seni çok seviyorum",
Bir türlü diyemiyorum...
Hep senden bekliyorum,
Belki sen söylersin önce...

"Seni seviyorum, aptal...
Hâlâ anlamadın mı?"
Söyleyemiyorum...
Sadece seni düşünüyorum,
Gözlerinin ışığında yanıyorum

Recep Turcalı

Suya düşen gökyüzü

SUYA DÜŞEN GÖKYÜZÜ (Serap)

Gece, adını usulca cama yazıyor,
Ay, kırık bir aynada yüzünü taşıyor.
İçimde susturamadığım bir nehir var,
Hep aynı denize ulaşıyor.
Dokunduğum her hatıra
Parmaklarımdan ışık gibi kayıyor.
Sen gittin...
Zaman, sesini cebine koyup uzaklaştı.

Bir rüya bu kadar iz bırakır mı?
Yoksa sen, uyanamadığım sabah mısın?

Serap mısın, yoksa suya düşen gökyüzü mü?
Adını söyleyince mevsimler yer değiştiriyor.
Benden sana kalan yalnızca sessizlik değil;
İçimde hâlâ seninle atan başka bir zaman var.

Aynı şehir başka yüzler giyiyor,
Sokaklar seni unutur gibi yapıyor.
Ben ise her akşam,
Gölgene sığınan bir pencere oluyorum.
Sesin, kıyıya dönemeyen bir dalga,
Kalbimse açıkta kalmış bir ada.

İnsan kimi sever;
Kendisini mi, yoksa onda kaybettiğini mi?

Serap mısın, yoksa suya düşen gökyüzü mü?
Adını söyleyince mevsimler yer değiştiriyor.
Benden sana kalan yalnızca sessizlik değil;
İçimde hâlâ seninle atan başka bir zaman var.

Gökyüzü her gece yıldızlarını değiştiriyor,
Ben tek bir ışığı söndüremiyorum.
Belki de bazı aşklar
Kavuşmak için değil,
İnsanın kalbine yön vermek için var.

F
Serap mısın, yoksa kalbimin sakladığı son ışık mı?
Rüzgâr bile adını fısıldarken yavaşlıyor.
Ben seni değil; sende bıraktığım kendimi özlüyorum.
Ve her yeni sabah, seni yeniden kaybediyorum.

Bir gün bütün yollar denize kavuşursa,
Belki biz de aynı gökyüzüne döneriz...

Recep Turcalı

Yağmur Adam

Yağmur Adam

Yağmur adam, yağmur adam,
Yağmurla gelen adam.

Sen hiç üşümez misin?
Yağmur adam, sen hiç düş kurmaz mısın?
Beni yalnız bırakırsın, yağmur adam.

Yağmur adam, yağmur adam,
Yağmurla gelen adam.

Sen hiç beni düşünmez misin?
Bak ne haldeyim.
Sarılırsın bana anne diye beklerim.

Yağmurlar biterken bahar gelecek,
Gözyaşlarımız denecek inşallah.

Yağmur adam, yağmur adam,
Yağmurla gelen adam.

Sen hiç düşlemez misin beni, yağmur adam?
Biliyorum sen beni her gece unutmazsın.
Benim düşlerimde sen varsın.

Gözlerim yollarda, bir gün dönersin diye.
Yıldızlar görürüm, sen yıldızsın gökyüzünde.
Belki yağmur diner bu gece, sen gelirsın artık.
Kollarımı açtım, anne diye sarıl bana.
Sevgimiz hiç bitmez, biliyorum.

Yağmur adam, yağmur adam,
Yağmurla giden adam.
Yağmurla gel bu gece.
Gel artık bu gece anne diye sarıl bana.

Recep Turcalı

Yağmur Çiçeğim

YAĞMUR ÇİÇEĞİM

Dışarıda yağmur, gökyüzü ağlıyor bu gece.
Islak her yer, yüreğim gibi, yalnızım yine.
Çoban Yıldızı tek parlıyor gökte,
Bir de sen varsın içimde, en derinde.

Yağmur çiçeğim, neredesin?
Yoksun yanımda, özlüyorum seni.
Gözlerin yağmurla gelirdi,
Şimdi yoksun, hasretimsin.

Yaz yağmuru yağıyor sessizce,
Göktaşı yok bu gece.
Sen varsın sadece, Çoban Yıldızı gibi,
Yoksun yanımda, boşluk var içimde.

Yağmur çiçeğim, neredesin?
Yoksun yanımda, özlüyorum seni.
Gözlerin yağmurla gelirdi,
Şimdi yoksun, hasretimsin.

Gelsen, güneşim olsan,
Kalbime doğsan yeniden.
Bekletme beni artık,
Dindir gözyaşlarımı.

Yağmur çiçeğim, neredesin?
Yoksun yanımda, özlüyorum seni.
Gözlerin yağmurla gelirdi,
Şimdi yoksun, hasretimsin.

Yağmur yağıyor, ben bekliyorum,
Gel artık yağmur çiçeğim.

Recep Turcalı

Yanan kalbe devâsın sen

Yanan kalbe devâsın Sen
Dertli gönle şifâsın Sen
Karanlıkta kalanlara
Ebedî bir ziyâsın Sen

Sensin bize Rahmân olan
Sensin günah örten Sübhan
Kapına geldik affeyle
Ey merhameti sonsuz olan

Çölde susuz kalmışlara
Kevser gibi ummansın Sen
Gözyaşıyla açan güle
Rahmet olan baharsın Sen
Secdelerde titreyen can
Sana döner her zaman
Yanan kalbe devâsın Sen
Ey şehri nurlu Ramazan

Yanan kalbe devâsın Sen!
Dertli gönle şifâsın Sen!
Rahmetinle kuşat bizi
Affeyle Yâ Rahmân!

Recep Turcalı

Yaprak Dökümü

Yaprak Dökümü

Kimse bilmez içimdeki fırtınayı
Gözyaşlarım, gizli bir nehir gibi akıyor
Zaman geçti, yapraklar döküldü
Sonbahar, yüreğimi bir yaprak gibi savurdu
Yaprak dökümü başladı içimde

Sensizliğin rüzgarı esiyor
Bir umut kaldı, sonbahar güneşi gibi
Belki dönersin, bahar gelir diye

Hayaller, solmuş yapraklar gibi yerde
Belki bir gün yeniden yeşeririz diye
O yerler, hatıraların saklandığı bir orman
Sensizliğin sessizliği çöküyor üzerime

Yüreğim, kış uykusuna yatan bir ağaç gibi
Umutlarım, baharı bekleyen tohumlar gibi
Senden kalan bir anı, kalbimin derinliklerinde
Yaprak dökümü başladı içimde

Sensizliğin rüzgarı esiyor
Bir umut kaldı, sonbahar güneşi gibi
Belki dönersin, bahar gelir diye

Bahar gelecek miş?

Recep Turcalı

Yasak Düş

YASAK DÜŞ

Biliyorum, yasaklı bir düş bu,
Seni sevmek, imkansız bir arzu.
Kalbim kan ağlasa da,
Aklım sus diyor, dur diyor.

Karşımda duruyorsun, ama dokunamam.
Yalanlara sığınamam, kalbimi kandıramam.
Ümit verme ne olur, acımı dindiremem.
Kalbim ağlasa da, seni sevemem.

Gözlerim seni arıyor, her an, her yerde.
Ama biliyorum, sen başkasının elinde.
Bu aşk bir yangın içimde, sönmeyen bir ateş.
Ama artık kabullendim, bu imkansız bir düş.

Karşımda duruyorsun, ama dokunamam.
Yalanlara sığınamam, kalbimi kandıramam.
Ümit verme ne olur, acımı dindiremem.
Kalbim ağlasa da, seni sevemem.

Recep Turcalı

Yediverenler Açmadı

Yediverenler Açmadı

Gözlerin, sözlerin hala aklımda,
Zaman bir nehir gibi aktı, geçti.
Ağladığım günler geride kaldı belki,
Ama gözlerin, sözlerin hala içimde.
Geçen günlerin özeti gibi,

Gözlerin, sözlerin ne güzeldi...

Sensiz geçen bir ömür bitti,
Anılarda senden başka ne kaldı ki?
Hayatımın anlamsızlığında kayboldum,
Gözlerin, hasret çiçeğim gibiydi.

Senden kalan bir hatıra şimdi,
Bendeki bir yara, bir acıdan başka ne var?
Bir masal gibiydi her şey,
Bir gün dönersin diye bekledim hep.
Sevgilim, sensiz geçen bir ömür nehir gibi aktı.

Gözlerindeki o masalsı dokunuş,
Yediverenler açmadı bu mevsimde.
Seni beklediğim yerde,
Hayallerim kaldı masallardaki aşkınla.
Beklediğim umutlar hala içimde.

Gözlerin, sözlerin ne güzeldi...

Recep Turcalı

Yeniden Başlıyorum

YENİDEN BAŞLIYORUM

Eskiden hayallere daldım
Ulaşılmaz yıldızlara bakardım
Hayat bir deniz gibiydi
Dalgalarla boğuşurdum

Zaman geçti, çok şey değişti
Yalnızlık çöktü üzerime
Ama bir şey fark ettim
İçimde hâlâ bir ses var benimle

Yıldızlar hâlâ parlıyor gökyüzünde
Yeni bir gün doğuyor her sabah
Umut var hâlâ içimde
Yeniden başlıyorum hayata

Anılar kaldı geride
Acılar, kayıplar, hüznler
Ama artık ileriye bakıyorum
Yeni umutlar yeşertiyorum

Zaman geçti, çok şey değişti
Yalnızlık artık yok içimde
Çünkü bir şey öğrendim
Güç sandığımdan daha derinde

Yıldızlar hâlâ parlıyor gökyüzünde
Yeni bir gün doğuyor her sabah
Umut var hâlâ içimde
Yeniden başlıyorum hayata

Düşebilirim, yorulabilirim
Ama asla pes etmeyeceğim
Çünkü biliyorum ki
Her karanlık sabaha çıkar bir gün

Yıldızlar hâlâ parlıyor gökyüzünde
Yeni bir gün doğuyor her sabah
Umut var hâlâ içimde
Yeniden başlıyorum hayata

Yıldızlar... Umut... Yeniden...
Yeniden başlıyorum... hayata...

Recep Turcalı

Yeniden Başlıyorum

Yeniden Başlıyorum

Eskiden hayallere daldım
Ulaşılmaz yıldızlara bakardım
Hayat bir deniz gibiydi
Dalgalarla boğuşurdum

Zaman geçti, çok şey değişti
Yalnızlık çöktü üzerime
Ama bir şey fark ettim

Yıldızlar hala parlıyor gökyüzünde
Yeni bir gün doğuyor her sabah
Umut hala var içimde
Yeniden başlıyorum hayata

Anılar kaldı geride
Acılar, kayıplar, hüznler
Ama artık ileriye bakıyorum
Yeni umutlar yeşertiyorum

Zaman geçti, çok şey değişti
Yalnızlık artık yok içimde
Çünkü bir şey öğrendim

Yıldızlar hala parlıyor gökyüzünde
Yeni bir gün doğuyor her sabah
Umut hala var içimde
Yeniden başlıyorum hayata

Düşebilirim, yorulabilirim
Ama asla pes etmeyeceğim
Çünkü biliyorum ki

Yıldızlar hala parlıyor gökyüzünde
Yeni bir gün doğuyor her sabah
Umut hala var içimde
Yeniden başlıyorum hayata

Yıldızlar... Umut... Yeniden...

Recep Turcalı

Yerin Kalbi (yer Hatırladığında)

Gece yavaşça nefes alıyordu,
Duvarlar isimleri tutuyordu.
Masada hâlâ sıcak bir fincan,
Artık hiçbir şey aynı olmayacaktı.
Toprak sessizliğini unuttu,
Zaman sese dönüştü,
Anneler karanlığa seslendi
Yer çökerken.

Saatler saniyeleri saymayı bıraktı,
Dualar uçmayı öğrendi.
Her çatlak bir soruya dönüştü,
Kimse cevap veremedi.

Yer hatırladığında,
Ne kadar küçük olduğumuzu anlarız.
Eller uzanır enkazın içinden,
Bir kalp arar.
"Bitti" deme bana,
Gözyaşları hâlâ uyanıkken.
Bazı yaralar sonsuza dek açık kalır
Depremden sonra.

Kapıdaki ayakkabılar hâlâ bekliyor,
Bir çocuğun yarım kalan düşü.
Kırık çerçevelerde sıkışmış fotoğraflar,
Sabah hiç doğmadı.
Sirenler ninni gibi çaldı
Toza dönmüş şehirlere,
Umut dikkatle gömüldü
Ama nefes alıyordu.

Sessizliğe yazılmış isimler,
Yağmurda yanan mumlar,
Her gölge aynı şeyi sorar:
Kim kalacak?

Yer hatırladığında,
Ne kadar küçük olduğumuzu anlarız.
Eller uzanır enkazın içinden,
Bir kalp arar.
"Zaman iyileştirir" deme,
Bazı acılar sarsılmaz.
Bazı hayatlar "önce" ve "sonra" diye bölünür
Depremle.

Toprak evlerimizi yıkabiliyorsa,
Merhametimizi yıkmasın.
Gece uykumuzu çalabiliyorsa,
Duayı çalamasın.
Dünya hareket ederken tut beni,

Geç olsa bile.
Sevgi tek sığınaktır
Ayakta kalabilen.

Yer hatırladığında,
Dünya yüzünü çevirmesin.
Cesetleri değil, kalan elleri say
Yanında duran.
Sayı değil, isimlerini söyle,
Hafıza uyanık kalsın.
Çünkü hepimiz aynı depremin
Sağ kalanlarıyız.

Recep Turcalı

Yıldızların En Uzak Yerinden

YILDIZLARIN EN UZAK YERİNDEN

Yıldızların en uzak yerinden
Yıldızların kalbinden
Görünmez karanlık gecelerden
Seni beklerim düşlerimde

Koşarım bir kar tanesi gibi
Çığın altındaki çocuk sesi duyarım
Belki neden yaşadım, kim bilir
Kurtulurum çığın denizinden

Belki umut olur
Belki yeniden doğar güneş
Kaybolur mevsimler geçer
Anılar biriktirdiğim yerden

Yıldızlar altında
Kaç yıl olsa da
Beklerim seni ben
Yıllar geçse de
Eksilmez sevgimden

Tut ki ellerimden
Yaşam başlar yeniden
Ne istersen iste hayallerimden
Eksilmez yüreğimdeki sevgi

Kaç gece, kaç mevsim geçer
Yıllar geçti seni görmediğim
Unuttum sanma sevgilim
Yıldızlar altında beklerim hâlâ

Çığın altındaki denizden
Belki yaşarım yeniden
Gökyüzünden düşen melekler
Tut ki ellerimden
Hayat başlasın yeniden

Belki umut olur
Belki yeniden doğar güneş
Kaybolur mevsimler geçer
Anılar biriktirdiğim yerden

Yıldızlar altında
Kaç yıl olsa da
Beklerim seni ben
Yıllar geçse de
Eksilmez sevgimden

Recep Turcalı

Yıldızların En Uzak Yerinden

Yıldızların En Uzak Yerinden

Yıldızların en uzak yerinden,
Kalbinden, görünmez karanlık gecelerden,
Seni beklerim düşlerimde.

Bir kar tanesi gibi koşarım,
Çığın altında ağlayan bir çocuk sesi duyarım.
Belki de bu yüzden yaşıyorum, kim bilir?

Kurtulurum çığın altındaki denizinden,
Yeniden doğarım belki.
Umutlar olur belki, güneş de yeniden doğar.

Kaybolur mevsimler, anılar biriktirdiğim yerden.
Umut olur belki, gökyüzünden melekler iner yeniden.

Tut ki ellerimden, başlasın yaşam yeniden.
Ne istersen iste hayallerimden,
Eksilmez yüreğimdeki sevgi.

Kim bilir kaç gece, kaç mevsim geçer yaşamımdaki dönenceden?
Kaç gece oldu? Günler, mevsimler, yıllar geçti seni görmeyeli.

Unuttum sanma sevgilim,
Yıldızlar altında kaç yıl olsa da beklerim seni.

Recep Turcalı

Yıllarımın Hasreti Göktaşım

Yalnızlık çöküyor üzerime, bir akşam daha
Sensiz geçen yılların yükü omuzlarımda
Baharımın şarkısı kayıp, sesin uzaklarda
Yüreğim seninle, neden kayboldun rüyalarımından?

Yıllarımın hasreti, göktaşım benim
Yüreğim seni bekliyor, sessizce
Denizin dalgalarında, sesini arıyorum
Özlemim dinmiyor, içimde bir yangın

O ilk bakış, o ilk dokunuş, unutulmaz anılar
Gözlerinde doğdum, bakışınla yeniden doğdum
Denizden gelen imbat gibiydin, masmavi gözlerin
Yüzüne bakınca, güneş doğardı içime

Yıllarımın hasreti, göktaşım benim
Yüreğim seni bekliyor, sessizce
Denizin dalgalarında, sesini arıyorum
Özlemim dinmiyor, içimde bir yangın

Bir gün duyacağım sesini, yeniden
Yüreğim sevinçle dolacak, o an

Recep Turcalı

Zaman Ötesi Aşk

ZAMAN ÖTESİ AŞK

Bir veda yankılandı sessizce,
Zaman durdu o an, öylece.
Bir kalpte yeşerdi aşkın filizi
Gözlerden süzülen hüznünlü sesi,
Bir ömrün derin yarasıydı

Ben senin gölgende var olurum,
İstersen adını anmam, suskun dururum.
İçimde sen diye atan bir sır var, derinde.
Kalbinde yangın, dilinde bir dua,

Aşkla, sabırla, adanmış bir ömürle,
Sana ait hissediyor kendini derinden.
Bir yıldız misali, etrafında dönerken,
Sen zamanı suçladın, mevsimleri unuttun.

Ben senin gölgende var olurum,
İstersen adını anmam, suskun dururum.
İçimde sen diye atan bir sır var, derinde.
Kalbinde yangın, dilinde bir dua,

Kaç sonbahar geçti, O'nu arıyorum,
Aşkı yaşadım sandım
Hiç biri O derin sevda değilmiş meğer.
Şimdi zamanın ötesinden
Bir masal düşünüyorum,
İçinde acı olmasın,
Kimse aşkla tükenmesin.

Ben O'nun gölgesinde var olurum,
İstersem adını anmam, suskun dururum.
İçimde O diye atan bir sır var, derinde.
Kalbimde yangın, dilimde bir dua,

Dua gibi sevsin insanlar birbirini,
Ve aşk, yıldızlardan düşen bir sır gibi,
Sadece yüreklere yazılsın isterim.
Ama belki bir gün, zaman ötesinde,
İki yalnız ruh aynı rüyada buluşur mu?
Zaman ötesindeki yeniden yaşamın

Recep Turcalı